

**4μηνη
Οικονομική
Εξόρμηση**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Θέλουν ν'
αρπάζουν 1 δισ.
επιπλέον**

ΣΕΛΙΔΑ 6

**«Ψήνονται» τα
νέα μέτρα**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Νομοσχέδιο Παμπούκη
για τα μεγάλα έργα

**Ανυπολόγιστες
οι συνέπειες
στο περιβάλλον
(και όχι μόνο)**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Η φτωχή
αγροτιά, η κρίση
και η ΕΕ**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Ανασχηματισμός-
οπερέτα**

Όλη η εξουσία στα χέρια της
μικρής παπανδρεϊκής κλίκας
Επιστράτευση του «δλου»
ΠΑΣΟΚ με στόχο την ενότητα
που δίνει η εξουσία

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Πιλότος και για
άλλες ΔΕΚΟ
ο ΟΣΕ**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Τσέπωσαν κρατικό χρήμα και
απολύουν εργαζόμενους

**Οι στυγνοί
καπιταλιστές της
Περισσός ΑΕ**

ΣΕΛΙΔΑ 13

Γαλλία
Δυναμική
απάντηση για το
ασφαλιστικό

ΣΕΛΙΔΑ 4

Στο βάθος του τούνελ υπάρχουν μόνο

NEA ANTIΛΑΪΚΑ ΜΕΤΡΑ

Ανασχηματισμός-οπερέτα

**Ολη η εξουσία στα χέρια της μικρής παπανδρεϊκής κλίκας
Επιστράτευση του <>όλου>> ΠΑΣΟΚ με στόχο την ενότητα που δίνει η εξουσία**

Της νύχτας τα καφώματα τα βλέπει η μέρα και γελάει, λέει μια λαϊκή παροιμία, η οποία ταιριάζει γάντι στον οπερετικό ανασχηματισμό που έκανε τις πρώτες πρωινές ώρες της περιασμένης Τρίτης ο Γ. Παπανδρέου. Δεν θυμόμαστε –τουλάχιστον στα μεταπολιτευτικά χρόνια– να έχει ανακοινωθεί ανασχηματισμός στις 2 τη νύχτα, ούτε να διορίζονται σε μια κυβέρνηση 7 αναπληρωτές υπουργοί, σε θέσεις καθαρά διακοσμητικές.

Πόσες μέρες πέρασαν από τότε που ο Πεταλωτής ζητούσε –με προσποιητό θυμό– να σταματήσει η ανασχηματισμολογία και διαβεβαίωνε ότι το μόνο που θα γίνει είναι η αντικατάσταση των μελών της κυβέρνησης που θα κατέβουν ως υποψήφιοι περιφερειάρχες και δήμαρχοι; Ο Παπανδρέου φρόντισε να διαφεύσει τον εαυτό του (γιατί αυτός μιλά μέσω του κυβερνητικού εκπρόσωπου) και να μην εκπλήξει τελικά κανέναν, αν υποθέσουμε ότι στο μυαλό του είχε από την αρχή ένα σαρωτικό ανασχηματισμό και τον διέψευδε για να διατηρήσει το προνόμιο του αιφνιδιασμού. Η συντριπτική πλειοψηφία των ονομάτων «έπαιζε» στα ΜΜΕ τις τελευταίες μέρες, αφού οι ίδιοι οι υπουργίσμοι είχαν φροντίσει να ψιθυρίσουν στ' αυτιά των δημοσιογράφων το περιεχόμενο των συζητήσεων που είχαν με τον Παπανδρέου.

Αν και η λογική αυτού του ανασχηματισμού είναι εύκολα αναγνώσιμη, εντούτοις στις αναλύσεις του αιστικού Τύπου δόθηκε βάση μόνο στις παραπολιτικές πλευρές. Οι ουσιαστικές πολιτικές πλευρές έμειναν εκτός κριτικής. Αυτές, βέβαια, δεν καθορίζουν την ουσία της αικολουθούμενης πολιτικής, αφού αυτή την καθορίζει ακόμη και στις λεπτομέρειες το Μνημόνιο (είναι χαρακτηριστικό πως ο Παπακωνταντίνου εκλιπαρούσε στις Βρυξέλλες να επιτραπεί στον Παπανδρέου να κάνει κάποιες μικροεξαγγελίες στη ΔΕΘ, αλλά εισέπραξε παγερή άρνηση). Καθορίζουν, όμως, τον τρόπο άσκησης της πολιτικής και νομής της εξουσίας, γι' αυτό και αξίζει να τις σχολιάσουμε.

Ο Παπανδρέου, λοιπόν, έφτιαξε μια κυβέρνηση δυο ταχυτήτων. Ενα στενό πυρήνα, συνδεδεμένο προσωπικά μ' αυτόν, από τα χέρια του οποίου θα περνούν όλες οι ουσιαστικές αποφάσεις. Ο Παπακωνταντίνου στην οικονομική πολιτική, με ενισχυμένες

αρμοδιότητες. Ο Ραγκούσης ως συντονιστής, ήτοι ως γενικός ρουφιάνος του πρωθυπουργού. Ο Παμπούκης ως αρμόδιος για τις επενδύσεις, οι οποίες «μαζεύονται» στο πρωθυπουργικό γραφείο και όχι στα αρμόδια υπουργεία. Ο πολιτικά αιστικός Δρούστας ως πιστό εκτελεστικό όργανο του Παπανδρέου στην εξωτερική πολιτική. Και ο πιστός Γερούλανος ως τσόντα, με ευθύνη της διαμόρφωσης της επικοινωνιακής εικόνας του Παπανδρέου. Παραφωνία σ' αυτή την κλίκα αποτελεί ο «ολίγιστος» Πεταλωτής, φαίνεται όμως ότι δεν έχουν κάποιον καλύτερο για το ρόλο του καρπαζοεισπράκτορα του press room. Ρετάριζε, κυριολεκτικά, ο τελευταίος όταν κλήθηκε να δώσει εξηγήσεις για τη λειτουργία αυτού του οργάνου, που δεν έχει θεσμικό χαρακτήρα. Από τη μια έλεγε ότι αυτό το όργανο θα ασχολείται με το «βασικό στρατηγικό σχεδιασμό της κυβέρνησης για την επόμενη χρονιά» και από την άλλη έλεγε ότι θα καλούνται και οι καθ' ύλην αρμόδιοι υπουργοί και θα συνδιαμφρώνουν, δηλαδή ομολογούσε ότι αυτό το όργανο υποκαθιστά την κυβερνητική επιτροπή, που είναι θεσμικό όργανο. Εντελώς κωμική ήταν η προσπάθειά του να μην απαντήσει για τη συμμετοχή του Πάγκαλου. Στην αρχή είπε ότι ο Πάγκαλος έχει άλλα στοβαρά καθήκοντα (!), όταν όμως ρωτήθηκε ποιος θα προεδρεύει σ' αυτή την επιτροπή

όταν απουσιάζει ο πρωθυπουργός, απάντησε «δεν είναι ζήτημα αυτό!»

Γιατί, όμως, ένας πρωθυπουργός θελει να ελέγχει όλες τις επενδύσεις μέσα από το πρωσαπτικό του γραφείο; Δεν έχει εμπιστοσύνη στους υπουργούς του ή τρέχει κάτι αλλο; Η απάντηση είναι εύκολη, αλλά η συγγραφή της θα μις έβαζε σε κίνδυνο δικαστικής δίωξης. Ο νοών νοείτω...

Πέρα απ' αυτόν τον στενό πυρήνα, το απόλυτο μπόχαλο. Όλα τα μωρά στην πίστα. Το «όλον ΠΑΣΟΚ» στην κυβέρνηση, που θα λέγε κι ο Βενιζέλος. Από τα παροπλισμένα σύμβολα του Ανδρεοπανδρέισμού σαν τον Σκανδαλίδη και τον Χυτήρη, μέχρι υπολείμματα του Σημιτισμού όπως η Αποστολάκη. Από πρώην συνδικαλιστές σαν τον Κουτσούκο και τον Κουσελά, μέχρι εκπροσώπους γεωγραφικών περιοχών. Κανένας δεν έμεινε παραπονεμένος. Καμιά κλίκα δεν μπορεί πλέον να γκρινιάζει (ή ομάδα του Παναγιωτακόπουλου θεωρείται ότι αυτό το όργανο υποκαθιστά την κυβερνητική επιτροπή, που είναι θεσμικό όργανο). Ορισμένοι τοποθετήθηκαν με προκλητικό τρόπο σε θέσεις καθαρά διακοσμητικές. Η Ξενογιαννακοπούλου, για παράδειγμα, ως αναπληρώτρια υπουργός Εξωτερικών άνευ αντικειμένου. Η Γεννηματά ως αναπληρώτρια στο Παιδείας, επίσης άνευ αντικειμένου. Ο Χυτήρης ως αναπληρωτής στο Πολ-Του, με αρμοδιότητα μόνο την EPT. Εδώ άνευ αντι-

κειμένου έχει μείνει πλέον κοτζάμ Πάγκαλος (αντιπρόεδρος άνευ χαρτοφυλακίου).

Αυτή η «λαρτζ» συμπεριφέραται του Παπανδρέου απέναντι σε στελέχη και στελεχάκια έχει αρκετές αναγνώσεις. Καταρχάς, αποτελεί ομολογία αποτυχίας. Το «μικρό και ευέλικτο» κυβερνητικό σχήμα, που διαφήμιζε προεκλογικά, έγινε «μεγαλομεσαίο» με την πρώτη κυβέρνηση και γίνεται «τεράστιο» μόλις σ' ένα δεκάμηνο. Είχε μεγάλη πλάκα το Πεταλωτής την Τετάρτη, καθώς προσπαθούσε να επιχειρηματολογήσει υπέρ της διεύρυνσης (βλέπετε, δεν «το χει» κιόλας και όταν προσπαθεί να φτιάξει σύνθετες προτάσεις γίνεται γελοίος).

Δεύτερο, αποτελεί ομολογία φόβου. Φοβάται κοινωνικές εκρήξεις και θελει όλες τις φράξεις στην κυβέρνηση, για να μην υπάρχουν γκρίνιες. Είναι σήγουρο ότι υπολογίζει ακόμα και το ενδεχόμενο πρώην πτώσης της κυβέρνησης και τους καθιστά δύο συντεύθυνους. Ενδέχεται μάλιστα των τοπικών εκλογών του Νοέμβρη, τους βάζει όλους στο τρέξιμο, μπαίς και σώσουν ό,τι μπορεί να σωθεί. Γ' αυτό και έκανε το μαλάκια ένοντι δύονταν αρνήθηκαν να είναι υποψήφιοι και την πλήρωσε μόνο η δύσμοριη Μπατζέλη, που έμεινε φαίνεται χωρίς προστάτες. Στο υπουργείο Γεωργίας δεν μπορούσε να παραμείνει, θα μπορούσε όμως να τη βάλει κι αυτή σε κάποια διακοσμητική θέση, όπως έβαλε τον Καρχιμάκη στη γραμματεία του (ανύπαρκτου) ΠΑΣΟΚ.

Ταυτόχρονα, τους δίνει το σύνθημα «αρπάξτε ό,τι προλάβετε». Οταν βάζεις 48 υπουργούς, αναπληρωτές και υφυπουργούς σε μια κυβέρνηση, σε συνθήκες σαν τις σημερινές, με εδραία την πεποίθηση σε όλους πως ίσως δεν ξαναδούν εξουσία, είναι σαν να αμολάς ένα κοπάδι γιδιά σ' ένα φρεσκοφρυτρωμένο αμπελώνα. Μπορεί τα οικονομικά να είναι στριμόκωλα, πάντοτε όμως υπάρχουν περιθώρια.

Από τους πέραν του στενού πυρήνα υπουργούς έργο άμεσο και πιεστικό έχουν το σπασμένο δίδυμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη και ο Ρέπτης. Ο Λοβέρδος –καμένος μια φορά με το Ασφαλιστικό– καλείται να κάνει το ίδιο στον τομέα της Υγείας. Να μετατρέψει σε καθαρά αγοραίσες τις σχέσεις ασφαλιστικών ταμείων-νοσοκομείων, να εφαρμόσει το ανοιχτό νοσήλιο και να αναγκάσει τους ασφαλισμένους

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Δικολαβισμοί και ψέματα

Την αγιογραφία της αποπεμφείσας από το Μαξίμου Γλυκερίας Σιούτη ανέλαβε να φιλοτεχνήσει το «Βήμα» στο κυριακάτικο φύλλο του. Ποιον ενδιαφέρει άραγε το ή κ. Σιούτη «παίζει πιάνο, διαβάζει ποίηση, πηγαίνει κινηματογράφο, ασχολείται με την κηπουρική, διαπρέπει στης μεταφράσεις νομικών και λογοτεχνικών κειμένων, κάνει συχνά ποδήλατο και κυρίως ασχολείται με τη μαργερική; Τα όλα, όμως, τα ουσιαστικά, ενδιαφέρουν και παραενδιαφέρουν.

Η κ. Σιούτη υπερασπίζεται το διορισμό του Α. Χασαπόπουλου ως ειδικού συμβούλου του πρωθυπουργού. «Ούτε έγκλημα ούτε καν παρατυπία έγινε», δηλώνει. Επειδή, όμως, ξέρει νομικά, δεν επαναλαμβάνει το χονδροειδές ψέμα του Γραφείου Τύπου του πρωθυπουργού, ότι «για τους μετακλητούς δεν απαιτείται η εκπλήρωση των στρατιωτικών τους υποχρεώσεων για να προσληφθούν». Η κ. Σιούτη γνωρίζει πολύ καλά ότι σύμφωνα με το ΠΔ 63/2005 και για τους μετακλητούς στα Γραφεία των μελών της κυβέρνησης «απαιτούνται τα γενικά προσόντα διορισμού που προβλέπονται κάθε φορά για τος δημοσίους πολιτικούς υπαλλήλους, εκτός από το ανώτερο όριο γηλικίας διορισμού» και ότι δεν μπορεί να γίνει διορισμός μετακλητού «αν στο πρόσωπο του υποψήφιου για διορισμό συντρέχει καλύμμα από εκείνα που προβλέπει ο νόμος ως κώλυμα για το διορισμό δημοσίου πολιτικού διοικητικού υπαλλήλου». Επειδή τα γνωρίζει αυτά, λέει οθώνα,

Προσέξτε: ο νεαρός ούτε έχει εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσει

■ Σταμάτησε η απεργία, σταμάτησε και η οργή:

Μετά από 20 μέρες απεργίας, το Κογκρέσο των Νοτιοαφρικανικών Εργατικών Ενώσεων (COSATU) και το Ανεξάρτητο Εργατικό Συνέδριο (ILC) αποφάσισαν να αναστείλουν την απεργία και κάλεσαν τα σωματεία να δώσουν εντός 21 ημερών τις παραστηρήσεις τους πάνω στη συμφωνία που επιτεύχθηκε με την κυβέρνηση. Σε ανακοίνωσή του το COSATU ανέφερε ότι ο τερματισμός της απεργίας δεν σημαίνει ότι αποδέχτηκε και την κυβερνητική πρόταση (!) και προσπάθησε να δώσει κάποιες δικαιολογίες για την αποδοχή των αυξήσεων που έδινε η κυβέρνηση (7.5% στους μισθούς, αντί 8.6% που ζητούσαν τα συνδικάτα και 800 ραντ -110 δολάρια- μηνιαίο στεγανικό επιδόμα, αντί 1.000).

Το ζήτημα είναι ότι από την αρχή δεν ήθελαν την απεργία αυτή κι όπως είχε από τις 27 Αυγούστου δηλώσει ο Γενικός Γραμματέας του COSATU, Ζουελινζίμα Βάβι (σύμφωνα με το Άλ Τζαζίρα), η ομοσπονδία δεν ήθελε την απεργία και είχε προτείνει στους δημόσιους υπαλλήλους να δεχτούν την πρόταση της κυβέρνησης, όμως την υποστήριξε αναγκαστικά για να είναι «πιοτή στα μελη της». Μάλιστα, την ίδια μέρα που έληξε η απεργία (την περασμένη Δευτέρα, 6/9) το COSATU έξεδωσε ανακοίνωση κατά της βίας από οπου κι αν προέρχεται, με αφορμή το περιστατικό τραυματισμού μιας νοσοκόμας στο Γιοχάνεσμπουργκ.

Η λήξη της απεργίας στο Δημόσιο τη στιγμή που βρίσκονται σε εξέλιξη και άλλοι απεργιακοί αγώνες (π.χ. των μεταλλεργοτών, που βρίσκονται σε διαπραγματεύσεις με τους καπιταλιστές) απετέλεσε μια ακόμα χαμένη ευκαιρία να ενωθούν οι εργατικοί αγώνες, όμως ας μην είμαστε και πολύ σίγουροι ότι η οργή των εργατών κόπασε. Η έκρηξη της ανεργίας (στο 30%) και η εκτεταμένη φτώχεια (που αγγίζει το μισό πληθυσμό της χώρας) αποτελούν τα καλύτερα εργαλεία για να ανάψει πάλι φωτιά στο μπαρούτι...

■ Ρατσισμός σε... γαλλικό ιλουστρασίον

Ακολουθώντας την προσφιλή του τακτική, ο γάλλος πρόεδρος Νικολά Σαρκοζί απεκάλεσε τους Τσιγγάνους εγκληματίες, όπως παλαιότερα είχε αποκαλέσει τους γύρους των αφρικανών μεταναστών «απόβλητα». Η ιστορία ξεκίνησε από τα μέσα του Αυγούστου, όταν ο Σαρκοζί, με αφορμή την επίθεση κάποιων Ρομά σε αστυνομικό τμήμα, ανακοίνωσε την απόφασή του να προχωρήσει σε μαζικές απελάσεις. Εκτοτε έχει απελάσει γύρω στα 1.000 άτομα, φορτώνοντας ολόκληρα αεροπλάνα για Ρουμανία και Βουλγαρία, ενώ δεν διώχνει μόνο τους «υπόπτους» αλλά και τις οικογένειές τους.

Ο γαλλικός ρατσισμός σε όλο του το μεγαλείο. Εμείς πάντως περιμένουμε εναγωνίας το όρθρο που θα συνυπογράψουν ο γάλλος υπουργός Εξωτερικών Μπερνάρ Κουσέρ και ο ρουμανός ομόλογός του Τεοντόρ Μπακόνσκι και θα δημοσιευτεί στον γαλλικό και ρουμανικό τύπο με θέμα τους Ρομά. Εκεί θα πέσει πολύ γελού με την κάλυψη του ρατσισμού με... ίλουστρασίον χαρτί!

■ Υπόπτοι για εμπόριο ηρωΐνης βρετανοί στρατιώτες

Εντολή για τη διεξαγωγή δικαστικής έρευνας και την πραγματοποίηση αυστηρών ελέγχων στους βρετανούς στρατιώτες που επιστρέφουν από το Αφγανιστάν έδωσε ο βρετανός υπουργός Αμυνας Λίαμ Φοξ, ύστερα από τις πληροφορίες που έφτασαν στη Βασιλική Στρατιωτική Αστυνομία ότι μεγάλες ποσότητες ηρωΐνης μεταφέρονται από βρετανούς στρατιώτες που επιστρέφουν με στρατιωτικά αεροπλάνα από το Αφγανιστάν στη Βρετανία, σύμφωνα με αποκλειστικό δημοσίευμα της βρετανικής εφημερίδας «Mirror» (5/9/10). Ήδη βρίσκεται σε εξέλιξη η ανάκριση στρατιώτων που θεωρούνται ύποπτοι ότι συνεργάζονται με αφγανικά καρτέλ ναρκωτικών και εμπλέκονται στη μεταφορά ηρωΐνης στη Βρετανία, ενώ γίνονται αυστηροί έλεγχοι το τελευταίο διάστημα με την χρηματοποίηση ειδικά εκπαιδευμένων σκύλων σε όσους επιστρέφουν από το Αφγανιστάν.

Η υπόθεση αυτή δεν προκαλεί φυσικά έκπληξη σε κανένα σκεπτόμενο άνθρωπο. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία για το ότι όχι μόνο βρετανοί αλλά πολύ περισσότερο αμερικάνοι στρατιώτες συνεργάζονται με τα καρτέλ ναρκωτικών και εμπλέκονται στη μεταφορά ηρωΐνης έξω από το Αφγανιστάν. Και προφανώς αυτή η συνεργασία φτάνει μέχρι τα ψηλά στρατιωτικά κλιμάκια. Άλλοτε, υπάρχει το προηγούμενο του πολέμου στο Βιετνάμ, όπου η ίδια η CIA είχε εμπλακεί στο εμπόριο ναρκωτικών για τη χρηματοδότηση του πολέμου, ενώ χιλιάδες αμερικάνοι στρατιώτες είχαν πέσει θύματα της ναρκωτικής απότομης.

Οπως φαίνεται, στη συγκεκριμένη περίπτωση η υπόθεση παραβρώμισε και οι βρετανικές ορχές αναγκάζονται να πάρουν κάποιο μέτρα για να διασκεδάσουν τις εντυπώσεις. Κατά τα άλλα, τα βρετανικά και τα αμερικανικά στρατεύματα στο Αφγανιστάν υποτίθεται ότι συμμετέχουν και στον πόλεμο κατά των ναρκωτικών, αναλαμβάνοντας επιχειρήσεις καταστροφής των φυτειών παπαρούνας. Μόνο που κατά κανόνα αυτές ανήκουν σε μικροκαλλιεργητές, όπως επανειλημμένα έχει καταγγελθεί. Στις φυτείς των καρτέλ με τους ιδιωτικούς στρατούς δεν πλησιάζουν.

■ Γαλλία

Δυναμική απάντηση για το ασφαλιστικό

Με μια μεγαλειώδη κινητοποίηση διακήρυξαν οι γάλλοι εργαζόμενοι την αντίθεσή τους στο σχέδιο του προέδρου Νικολά Σαρκοζί να αυξήσει τα δρια ηλικίας συνταξιοδότησης. Σε 2,5 εκατομμύρια υπολογίζονται από τα συνδικάτα και σε 1,2 από το υπουργείο Εσωτερικών οι διαδηλωτές που κατέβηκαν στους δρόμους των γαλλικών πόλεων στις 7 Σεπτεμβρίου, ενώ μεγάλη ήταν η συμμετοχή και στη γενική απεργία την ίδια μέρα στα σχολεία, στις δημόσιες υπηρεσίες, στις συγκοινωνίες, στα κρατικά ΜΜΕ, αλλά και στον ιδιωτικό τομέα.

Παρολαυτά, ο γάλλος πρόεδρος δήλωσε αποφασισμένος να προχωρήσει στη μεταρρύθμιση του ασφαλιστι-

κού, ο πυρήνας της οποίας είναι η αύξηση του κατώτατου ορίου συνταξιοδότησης από τα 60 στα 62 και του ανώτατου από τα 65 στα 67, αλλά τάχθηκε υπέρ της εισαγωγής ρυθμίσεων για τα βαρέα και ανθυγεινά επογγέλματα και

τους εργαζόμενους που άρχισαν να δουλεύουν σε μικρή ηλικία, σε μια προσπάθεια να εκτονώσει τις αντιδράσεις των εργαζόμενων.

Μια μέρα μετά τις οικώδεις διαδηλώσεις, οι διοικήσεις των συνδικάτων απάντησαν στο

Και όμως θα μείνουν!

Παρόλι που ο Μπάρακ Ομπάμα ανακοίνωσε πανηγυρικά το «τέλος του πολέμου» στο Ιράκ με την αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων, εκτός των 50.000 που, σύμφωνα με την αμερικανοϊρακινή συμφωνία SOFA (Status of Forces Agreement), θα παραμείνουν μέχρι το τέλος του 2011, με ρόλο «εκπαίδευτικό» και «συμβούλευτικό», ένας αυξανόμενος αριθμός αμερικανών αξιωματούχων αναγνωρίζουν ανεπίσημα ότι είναι «σχεδόν βέβαιο» ότι οι ΗΠΑ θα διατηρήσουν ένα σημαντικό αριθμό στρατευμάτων στο Ιράκ και μετά το 2011. Μάλιστα, την περασμένη βδομάδα ανάτοτοι στην πίσω είσοδο της βάσης, ο τρίτος ανατίναξε ένα μίνιμπας φορτωμένο με εκρηκτικά μπροστά στην κεντρική πύλη και οι άλλοι δύο συμμετείχαν σε ασφροδή ανταλλαγή πυρών για περισσότερο από μία ώρα. Η επίθεση έληξε με τουλάχιστον 12 νεκρούς και 29 τραυματίες.

Αυτό σημαίνει ότι τα αμερικανικά στρατεύματα θα συμμετέχουν και σε στρατιωτικές επιχειρήσεις και επικίνδυνες περιπολίες και αποστολές. Οπως έγινε στις 5 Σεπτεμβρίου στη Βαγδάτη, όπου «μη μάχιμες» αμερικανικές δυνάμεις συμμετείχαν, με την υποστήριξη επιθετικών ελικοπτέρων και τηλεκατευθυνόμενων αεροσκαφών, στη μάχη που ακολούθησε την επίθεση στην επαρχία των 50.000 «μη μάχιμων στρατευμάτων» και δεκάδων χιλιάδων μισθοφόρων των ιδιωτικών εταιριών, ο αριθμός των οποίων αναφένεται να διπλασιάστηκε για να αντικαταστήσουν τα αμερικανικά στρατεύματα που έχουν αποχωρήσει από το Ιράκ.

Δύο μέρες αργότερα, στις 7 Σεπτεμβρίου, 2 αμερικάνοι στρατιώτες σκοτώθηκαν και 9 τραυματίστηκαν, όταν ένας αντρας που φορούσε στολή του ιρακινού στρατού άνοιξε πυρές στην επαρχία της Βαγδάτης, ο τρίτος ανατίναξε ένα μίνιμπας φορτωμένο με εκρηκτικά μπροστά στην κεντρική πύλη και οι άλλοι δύο συμμετείχαν σε ασφροδή ανταλλαγή πυρών για περισσότερο από μία ώρα. Η επίθεση έληξε με τουλάχιστον 12 νεκρούς και 29 τραυματίες.

θούν τα δικαιώματα του πολίτη! Τάσσονται δηλαδή υπέρ της εθνοκάθαρσης των Αράβων και μη εβραίων κατοίκων του Ισραήλ ή στην καλύτερη περίπτωση υπέρ της δήλωσης υποταγής των ανθρώπων αυτών στα σιωνιστικά ιδεώδη. Στην ερώτηση αν θα δηλευτούνται την ίδια αίθουσα διδασκαλίας με ένα ή περισσότερους μαθητές με ειδικές ανάγκες, το 32% απάντησε ότι δεν θελει να έχ

Ξαναζεσταμένη σούπα θυμίζει η επανέναρξη των «ειρηνευτικών» συνομιλιών, που ξεκίνησε την προηγούμενη Πέμπτη στην Ουάσιγκτον μεταξύ του ντε φάρκτο παλαιοτίνιου προέδρου Μαχμούντ Αμπάς και του ισραηλινού πρωθυπουργού Βενιαμίν Νετανιάχου, υπό την εποπτεία του αμερικανού προέδρου Μπαράκ Ομπάμα. Οι δύο πλευρές επανέλαβον τις χιλιοεπωμένες καταδίκες τους «σε όλες τις μορφές βίας που στοχεύουν εναντίον αθώων πολιτών», ξαναδεσμεύτηκαν στη «λύση των δύο κρατών», ανανέωσαν το ραντεβού τους για τις 14-15 Σεπτέμβρη (στη Μέση Ανατολή αυτή τη φορά) και δήλωσαν ότι στη συνέχεια θα συσκέπτονται κάθε δύο βδομάδες.

Ο Νετανιάχου δεν είπε κουβέντα για το αν θα συνεχίσει το «πάγωμα» των εποικισμών μετά τις 26 Σεπτέμβρη, που τυπικά λήγει, και εξέφρασε την ελπίδα να μην αποχωρήσει η παλαιοτινιακή πλευρά εξαιτίας των εποικισμών, ενώ για να κερδίσει τις εντυπώσεις δήλωσε ότι θεωρεί εφικτό να δοθεί λύση μέσα σε ένα χρόνο. Από τη μεριά του ο Αμπάς έκανε τον «σκληρό» (προφανώς στα ΜΜΕ κι όχι εντός των τειχών του Λευκού Οίκου), δηλώ-

νοντας ότι δεν θα διστάσει να αποχωρήσει από τις συνομιλίες, αν ξεκίνησε πάλι η οικοδομική δραστηριότητα στους εποικισμούς ή εξανογκαστεί να κάνει πίσω στα ζητήματα των προσφύγων και των συνόρων, ενώ στο ισραηλινό ραδιοφωνού δήλωσε ότι δεν θα συζητήσει με τον Νετανιάχου οποιοδήποτε ζήτημα αναγνώρισης του Ισραήλ ως εβραϊκού κράτους. Τέλος, ο Ομπάμα κάλεσε τους δύο ηγέτες να μη χάσουν μία ακόμα ευκαιρία για την «ει-

ρήνη» και η Χίλαρι εξέφρασε την κατανόησή της για το ότι η απόφαση να καθήσουν στο τραπέζι των συνομιλιών δεν ήταν καθόλου εύκολη.

Ο καθείς στο πόστο του λοιπόν. Το φιάσκο του διαλόγου επαναλαμβάνεται τόσο μονότονα που κανείς δεν περιμένει τίποτα το ουσιαστικό απ' αυτή την υπόθεση. Ακόμα και η ισραηλινή Χαρέτζ (6/9) παραδέχτηκε ότι «το χάσμα μεταξύ

των δύο διαπραγματευόμενων μερών είναι τόσο τεράστιο, που οι συνομιλίες οδηγούνται σε βέβαιη αποτυχία και καλύτερα θα πρέπει να σκεφτούμε με καθαρό μυαλό τις πιθανότερες συνέπειες». Σαν πιθανότερες συνέπειες η Χαρέτζ θεώρησε την αποδυνάμωση του Αμπάς και του διορισμένου πρωθυπουργού της Παλαιοτινιακής Αρχής Σαλάμ Φαγιάντ, την επανέναρξη των «τρομοκρατικών επιθέσεων» από τους Παλαιοτινιούς όχι μόνο εκτός αλλά και εντός Ισραήλ, που θα οδηγήσει σε ακόμα πιο σκληρή απάντηση από το τελευταίο, εγκυμονώντας κινδύνους για την ίδια τη «δημοκρατία» στη χώρα!

Η αλήθεια είναι ότι κανείς δεν μπορεί να ανησυχεί για μια «δημοκρατία» που απλούστατα δεν υφίσταται, ούτε για το «μεγάλο χάσμα» μεταξύ ΠΑ και Ισραήλ, που κι αυτό δεν υφίσταται. Αυτό για το οποίο ανησυχούν όλοι είναι το αν η ΠΑ είναι σε θέση να καταστεί την Παλαιοτινιακή Αντίσταση και να εξασφαλίσει την πολυπόθητη «ασφάλεια του Ισραήλ». Μια ασφάλεια που

σύμφωνα με τη Χαρέτζ – αποτελεί την πρώτη προτεραιότητα του Νετανιάχου, ο οποίος ακολουθεί πλέον τις προτάσεις των «ειρηνικών» του Ισραηλινού Κέντρου Δημοσίων Υποθέσεων, όπως διατυπώθηκαν σε πρόσφατη έκθεσή του. Σύμφωνα με τις προτάσεις αυτές, οι διεθνείς ισχυρισμοί ότι μια μελλοντική συμφωνία ειρήνης θα πρέπει να βασιστεί στα σύνορα του 1967 δεν μπορεί να είναι αποδεκτοί, διότι αποτυγχάνουν να καλύψουν τις ισραηλινές ανάγκες σε ζητήματα ασφαλείας. Θα πρέπει επομένως σύμφωνα με τις παραπάνω προτάσεις – το Ισραήλ να θέσει ως πρώτη προτεραιότητα την ασφάλειά του και να κινητοποιήσει όλες του τις δυνάμεις για να αποτρέψει «τρομοκρατικές» επιθέσεις.

Οι Σιωνιστές ξέρουν ότι όλα θα κριθούν στα πεδία των μαχών όπου οι χαρακτήρια κι αν πάρουν αυτές. Η πρώτη προτεραιότητα είναι το ταύτισμα της Αντίστασης κι όχι η αποδοχή από την ΠΑ του Ισραήλ ως «εβραϊκού κράτους» (που γνωρίζουν ότι δε μπορεί να το κάνει). Αυτό θα πέσει σαν «ώριμο φρούτο», αν γίνει το πρώτο. Ομως, η Παλαιοτινιακή Αντίσταση παραμένει ζωντανή διάταξη, κι αν κάνουν.

■ Μοζαμβίκη

Η σκληρή σύγκρουση οδήγησε στην νίκη

Διευρύνεται το μποϊκοτάζ ενάντια στο Ισραήλ

Οταν ένα παγκοσμίως γνωστό συγκρότημα, όπως οι Massive Attack, δηλώνει ότι το μποϊκοτάζ στα ισραηλινά προϊόντα είναι «ο μόνος δρόμος προς τα μπροστά» για να ασκηθούν πιέσεις ενάντια στις πολιτικές των κυβερνήσεων του Ισραήλ, όταν 150 αμερικάνοι ηθοποιοί, συγγραφείς, σκηνοθέτες και άλλοι καλλιτέχνες υπογράφουν επιστολή υποστήριξης των ισραηλινών ηθοποιών που αρνήθηκαν να παίξουν παραστάσεις στο νέο πολιτιστικό κέντρο του εβραϊκού εποικισμού Αριέλ (που αποτελεί και έναν από τους μεγαλύτερους εποικισμούς στη Δυτική Οχθή), όταν το κρατικό συνταξιοδοτικό ταμείο της Νορβηγίας (γνωστό και σαν Norway's oil fund), που είναι το δεύτερο μεγαλύτερο παγκοσμίως, αποσύρει τις επενδύσεις του από την ισραηλινή εταιρία εκμετάλλευσης κεφαλαίων (holding) AFRIGROUP (African-Israel Investments) και τις θυγατρικές της, εξαιτίας της επέκτασης των εποικισμών στη Δυτική Οχθή, όταν το κοινοβούλιο της Χίλις αποφασίζει να υιοθετήσει το μποϊκοτάζ στα ισραηλινά προϊόντα που προέρχονται από τους εποικισμούς, τότε το μποϊκοτάζ ενάντια στο Ισραήλ αρχίζει να αποτελεί πονοκέφαλο για τους Σιωνιστές.

Το Ισραήλ δεν κινδυνεύει ακόμα τόσο πολύ από το μποϊκοτάζ (ας είναι καλά οι Αμερικάνοι, οι Ευρωπαίοι και οι Ρώσοι που το στηρίζουν, με τους τελευταίους να υπογράφουν μακρόχρονη συμφωνία στρατιωτικής συνεργασίας), όμως ο ντόρος που γίνεται το ενοχλεί ολοένα και περισσότερο. Σε άρθρο που δημοσιεύτηκε στην ισραηλινή Χαρέτζ της περασμένης Κυριακής, με τίτλο «Επιταχύνονται τα αντι-ισραηλινά οικονομικά μποϊκοτάζ», αναφέρεται ότι αν και τα μποϊκοτάζ δεν είναι τόσο μεγάλα, ο διεθνής τους αντίκτυπος είναι όμως τεράστιος και το Ισραήλ πληρώνει το τίμημα της κατοχής, που το μετατρέπει από «φως των έθνων» σε «σκότος των έθνων».

Η Παλαιοτινιακή Αντίσταση δίνει το «παρών»

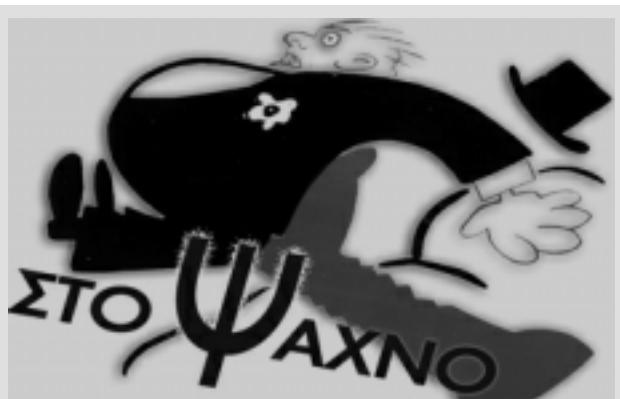

Οι δύο επιθέσεις ενάντια σε εβραίους εποίκους, που έγιναν την προηγούμενη βδομάδα, καθώς και το κοινό ανακοινώθηκεν την προστάσεις της Φατάχ, εκτός από τις Ταξιαρχίες μαρτύρων του Αλ Ακσα (η πιο γνωστή πολιτοφυλακή της Φατάχ), που φοίνεται ότι κρατούν αποστάσεις, δηλώνοντας ότι αν και δεν διαφωνούν με τη συμμετοχή σε κοινή πρωτοβουλία με τις άλλες οργανώσεις, η συγκεκριμένη πρωτοβουλία εξυπηρετούσε στενές κομματικές σκοπιμότητες.

Παρά τις όποιες συγκρούσεις που υπάρχουν και στο εσωτερικό της αντίστασης (που ενισχύονται από τη σύγκρουση Φατάχ-Χαμάς και την αδυναμία ακόμα και των πιο μαχητικών τμημάτων της πρώτης να διαχωρίστούν από τον Αμπάς), το σήγουρο είναι ότι παραμένει ζωντανή και χαλαρώνει τα σχέδια των «ειρηνοποιών» που παλεύουν για μια ειρήνη νεκροταφείου.

Λίγες, τις οποίες χαρακτηρίσει καταδικούμενές να αποτύχουν, όπως έγινε και τις δύο προηγούμενες δεκαετίες, ενώ επικέντρωσε στην ανάγκη εθνικής συμφιλίωσης και ευρύτερης συμμετοχής σε λαϊκή αντίσταση στην κατοχή. Προφανώς ο Μπαργιούθι δεν θελεί να κόψει τους δεσμούς με την ηγεσία της Φατάχ, η οποία έχει προχωρήσει σε πογκρόμ συλλήψεων, πράγμα που προκάλεσε έντονη αντίδραση από τη Χαμάς με την ανοιχτή (για πρώτη φορά στα χρονικά) απειλή στους πρωτοιανούς της Φατάχ, ότι μπορεί να αποτελέσουν στόχο όπως και οι Σιωνιστές.

Παρά τις όποιες συγκρούσεις που υπάρχουν και στο εσωτερικό της αντίστασης (που ενισχύονται από τη σύγκρουση Φατάχ-Χαμάς και την αδυναμία ακόμα και των πιο μαχητικών τμημάτων της πρώτης να διαχωρίστούν από τον Αμπάς), το σήγουρο είναι ότι παραμένει ζωντανή και χαλαρώνει τα σχέδια των «ειρηνοποιών» που παλεύουν για μια ειρήνη νεκροταφείου.

Θέλουν ν' αρπάξουν 1 δισ. επιπλέον

Το μουντό περιβάλλον των Βρυξελλών διάλεξε ο Γ. Παπακωνσταντίνου για να ανακοινώσει τα εναλλακτικά σενάρια που μελετά το οικονομικό επιτελείο για να εισπράξει το 2011 επιπλέον 1 δισ. ευρώ από τους έμμεσους φόρους. Τα σενάρια είναι τρία:

- Γενική αύξηση του χαμπλού συντελεστή ΦΠΑ (11%) κατά μία ή δύο μονάδες (και όχι μετάταξη του 30% των αγαθών στο 23%).

- Καθιέρωση ενός, ενιαίου συντελεστή ΦΠΑ.
- Εξίσωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης του πετρέλαιου θέρμανσης μ' αυτόν του πετρέλαιου κίνησης.

Ο Παπακωνσταντίνου έδειξε πως καλοβλέπει το τρίτο σενάριο. Είναι το μόνο στο οποίο στάθηκε, επενδύοντάς το με τη συνήθη γκεμπελίστικη προπαγάνδα: «Σήμερα το κράτος επιδοτεί με περίπου 1,4 δισ. την θέρμανση, μέσω της επιδότησης του φόρου για το πετρέλαιο θέρμανσης σε σχέση με το πετρέλαιο κίνησης. Αυτό γίνεται ανεξαρτήτως του εισοδήματος. Ετσι, επιδοτείται, για παράδειγμα, και το πετρέλαιο κίνησης για μία θερμαινόμενη πισίνα σε ένα σπίτι 300 τ.μ. στα βόρεια προάστια».

Εύκολα θα μπορούσε να του απαντήσει κάποιος πως από αυτό που ονομάζει επιδότηση η συντριπτική πλειοψηφία αφορά τα λαϊκά στρώματα και όχι τις πισίνες, τις οποίες αν θέλουν (τώρα που λένε ότι τις κατέγραψαν όλες) μπορούν εύκολα να τις εξαιρέσουν ή να τους επιβάλουν έναν ειδικό φόρο. Οι θερμαινόμενες πισίνες είναι το πρόσχημα για να βάλουν χαράτσι στο πετρέλαιο θέρμανσης και ν' αρπάξουν από την τσέπη μας το επιπλέον 1 δισ. ευρώ.

Αυτό το 1 δισ. θέλουν να τ' αρπάξουν οπωσδήποτε από τα λαϊκά στρώματα και θα προσπαθήσουν να τ' αρπάξουν. Ολα τα εναλλακτικά σενάρια που μελετούν εκεί οδηγούν. Στο τέλος μπορεί να καταλήξουν σε κάποια συνδυαστική λύση. Μπορεί το πετρέλαιο ν' ακούγεται «Κάπως», όμως εκείνο που πρέπει να έχουμε στο νου είναι το 1 δισ. και όχι τον τρόπο με τον οποίο θα μας το κλέψουν. Οταν πρόκειται να σε σκοτώσουν, δεν διαλέγεις τον τρόπο με τον οποίο θα το κάνουν.

Είναι, λοιπόν, αστείο να συζητάμε για χαλάρωση της σκληρής αντιλαϊκής πολιτικής. Κάθε χρόνο θα συσσωρεύονται νέα αντιλαϊκά μέτρα, είτε αυτά αναφέρονται ρητά στο Μνημόνιο είτε κρύβονται ανάμεσα στις γραμμές. Και βέβαια, κανένα φως δεν φαίνεται στην άκρη του τούνελ. Πρέπει να είναι κανείς εξαιρετικά αφελής για να χάψει το παραμύθι του Παπακωνσταντίνου, ότι από το 2011 θα ξεκινήσει η ανάκαμψη. Πού θα στηριχτεί αυτή η ανάκαμψη; Σε ποια αγορά; Μάπως στην εξωτερική αγορά με γονατισμένα οικονομικά τα πλατιά λαϊκά στρώματα; Ή μάπως στην εξωτερική αγορά, όπου η κρίση χτυπά και πάλι; Και με τι πόρους, όταν ο δανεισμός απορροφά κάθε αξία που παράγεται σ' αυτή τη χώρα και τα χρέη αυξάνονται αντί να μειώνονται;

■ Ξετσίπωτοι (1)

Στην προσπάθειά της να δικαιολογήσει τον παρόνο μοδιορισμό του νεαρού δικηγόρου Αγγελού Χασαπόπουλου σε θέση ειδικού συμβούλου του πρωθυπουργού, η αποπεμφθείσα Γλυκερία Σιούτη αποκάλυψε («Βήμα», 5.9.10), ότι και ο 28χρονος γιος της Ρωμανός είχε διοριστεί ως μετακλητός υπάλληλος στο μέγαρο Μαξίμου. «Στο Μαξίμου ήταν για συγκεκριμένη εργασία. Σπουδάσε στην Ελλάδα και στη Βρετανία ΜΜΕ, εξεπλήρωσε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις, κάθησε μόνο πέντε μήνες στο γραφείο του υπουργού Επικρατείας και ενσυνεχεία έφυγε, για να κάνει δική του δουλειά με τους φίλους του!»

Οι ανδρώποι που της σημειωνήσαν εξουσίας δεν έχουν τοίπα. Δεν έχουν καν την πονηριά των αστών πολιτικών παλαιάς κοπής, που τις βρομιές τους φρόντιζαν να τις κρύβουν. Χρόνια κολλητή του Παμπούκη η Σιούτη, συνέταιροι σε δικηγορικές μπίζνες, έχωσε το γιο της ως σύμβουλο του Μαξίμου, επειδή—όπως λέει— είχε κάνει σπουδές. Προφανώς είναι ο μόνος στην Ελλάδα! Εμεινε μερικούς μήνες στο κεντρικό άντρο της εξουσίας ο νεαρός, έκανε τα «κονέ» του και άνοιξε δική του δουλειά, με προσόν τις πλάτες της σημειωνής εξουσίας.

ΥΓ: Στο «Πρώτο Θέμα», στο οποίο επίσης έδωσε συνέντευξη η Σιούτη, είπε ότι ο γιος της εργάστηκε με αντικείμενο «το επικοινωνιακό μοντέλο του υπουργού Επικρατείας!» Οταν ρωτήθηκε αν είχε προϋπορεσία, απάντησε ότι δεν είχε. «Η προϋπορεσία του ήταν οι σπουδές του», είπε προκλητικά. Εμείς, πάντως, υποψιαζόμαστε πως κάποιοι είχαν πάρει χαπάρι το διορισμό του υιού Σιούτη στο Μαξίμου, γι' αυτό και η μαμά μαζί με τον Παμπούκη τον έδιωξαν πριν «βρομίσει» η υπόθεση, γεγονός που δεν απέφυγαν στην περίπτωση του Χασαπόπουλου. Εμείς, πάντως, μολονότι παρακολουθούμε συστηματικά τα ΦΕΚ, δεν πήραμε ειδηση το διορισμό του υιού, γιατί έχει το επώνυμο του πατέρα του (Γεωργίου). Οι αντίπαλοι του Παμπούκη, όμως, όπως ο Πάγκαλος, ο Ραγκούσης και ποιος ξέρει ποιοι άλλοι, σίγουρα το ήξεραν.

■ Ξετσίπωτοι (2)

Και μια και μιλάμε για τους γόνους των επωνύμων, ας δυμηδούμε την περίπτωση του ιερού Διώτη, που προσλήφθηκε ως σύμβουλος στο Γραφείο του Χρυσοχόΐδη, χωρίς να έχει καν πτυχίο και μετά σαλτάρισε από το παράδημο! Ιγνοίς να ακούνεις! Αιχ-

■ Aouñāoo

«Ζητήσαμε ένα νέο μείγμα οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής που δα υπερβαίνει δυναμικά το μνημόνιο». Αν σκέφτεστε ότι πρόκειται για δήλωση του Α. Σαμαρά, κάνετε λάθος. Πρόκειται για δήλωση του προέδρου της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλου καθώς έγινε μετά τη συνάντηση με τον Παπανδρέου στις 2 Σεπτέμβρη. «Αναμένουμε τις εξαγγελίες του πρωθυπουργού στην ΔΕΘ», κατέληξε ο Παναγόπουλος! Οταν δόλοι σε υπουργού ύπουλον ξεκαθαρίσει ότι η πολιτική της κρίσης δεν αλλάζει, όταν έχει καταστεί σαφές –από δημόσιες τοποδεστήσεις υπουργών– ότι δεν υπάρχουν λεφτά ούτε για μερικά μέτρα κοινωνικής δημιαγωγίας, ο Παναγόπουλος «αναμένει τις εξαγγελίες του πρωθυπουργού». Αυτός δεν είναι δούλος, είναι δουλάρα...

■ Τσιράκια της αμερικανοδουλείας

Λένε πως ο έρωτας και το χρήμα δεν κρυπτώνται και μάλλον έχουν δίκιο. Να, για παράδειγμα, η «Ελευθεροτυπία» της Παρασκευής 3 Σεπτέμβρη, φιλοξενούσε στην ηλεκτρονική της έκδοση σημειώματα με τίτλο «Άκραίες οργανώσεις στη Γάζα απειλούμε νέες επιθέσεις κατά του Ισραήλ». [...] «την ώρα που οι ηγέτες του Ισραήλ και των Παλαιστινίων συμφωνούσαν στην Ουάσινγκτον για να ξεκινήσουν οι απ' ευδεία διαπραγματεύσεις με σκοπό να βρεδεί πλαστικό ειρηνευτικής συμφωνίας, εντός του τριήντος έτους, για να σταματήσει η αιματοχυσία στην περιοχή». Τι σημασία έχει πού αυτές οι οργανώσεις καλύπτουν όλο το παλαιστινικό φάσμα (και τη Φατάχ και αντιπροσώπους της συμπεριλαμβάνουν το αιγαλόν του λαού: Η καλύτερη εφεύρεση της

μερίδα του φόρεσε την ταμπέλα «ακραίες» και τις φωτογράφισε ως εχθρούς της ειρήνης. Η κλίκα του αμερικανόδουλου Αμπάς φυσικά και δεν είναι ακραία. Μόνο μια άκρη έχει το «σκοινί» των νεοταξιτικών οργάνων που σιτίζονται στο σιωνιστικό ποντανάρι.

Ακολούθησε η Νίνα Βαγενά στην έντυπη έκδοση: «Από τη μια οι Εβραίοι έποικοι και από την άλλη η Χαμάς! Το σύνολο των πολιτικών και στρατιωτικών οργανώσεων της Αντίστασης (πλην της κλίκας του Αμπάς) εξαφανίστηκε στο πόνημα της κ. Βαγενά, για να στοχοποιηθεί η Χαμάς. Διότι όταν υπάρχει το σύνολο των οργανώσεων, δε μπορεί να σταθεί η δεωρία των «άκρων». Οσο, για την εξίσωση εποίκων και Αντίστασης, ας σκεφτεί η κ. Βαγενά πώς θα αντιδρούσε σε απόπειρα βιασμού της. Θα καθόταν να το απολαύσει; Λυπόμαστε ειλικρινά για το κατάντημα αυτό μιας δημοσιογράφου που αλλιώς ξεκίνησε τη σταδιοδρομία της, ενώ έδειχνε να τρέφει ειλικρινή αισθήματα φιλίας για τον παλαιστινιακό λαό και τον αγώνα του.

■ Κινεζοποίηση

Παραδέουμε χωρίς κανένα δικό μας σχόλιο (γιατί είναι περιπτώ) ηλεκτρονικό μήνυμα που μας έστειλε αναγνώστης μας.

«Θεωρώ πολύ εύστοχο τον όρο "κινέζοποίηση" που έχετε εισάγει σε σχέση με τις αλλαγές που πρωθυδούνται για τους εργάτες στην Ελλάδα και σε όλη την Ευρώπη. Επυχε τον Αύγουστο να ταξιδέψω στην Κίνα και πληροφορήμηκα κάποια πράγματα. Αν και μάλλον σας είναι γνωστά, δα σας αναφέρω κάποιες πληροφορίες.

Αν και η Κίνα έχει 10% αύξηση του ΑΕΠ το χρόνο, το βιοτικό επίπεδο του λαού είναι πολύ χαμηλό. Υπάρχουν κρατικά εργοστάσια που βάζουν λουκέτο [ηροφανώς λόγω έλλειψης ανταγωνιστικότητας] και έτσι, αν και τυπικά δεν υπάρχουν ανεργία, οι άν-

δρωποι που αδυνατούν να βρουν δουλειά συνεχώς αυξάνονται. Παντού υπάρχουν ζητιάνοι και εξαδλιωμένοι μικροπωλητές, ενώ αυξανόμενη τάση παρουσιάζει και η πορνεία. Ο μέσος εργατικός μισθός στις βιομηχανίες έχω από τις μεγάλες πόλεις είναι εδιμοτυπικά αντίστοιχος με περίπου 50-60 ευρώ το μήνα, μιας και δεν υπάρχει νόμος για κατώτατες αποδοχές. Μια πολυεθνική π.χ. που εδώ δια προσλάμβανε έναν εργάτη με 700 ευρώ, εκεί με τα ίδια λεφτά μισθώνει 12-14 εργάτες. Τελευταία η κυβέρνηση εκδήλωσε τη δέληση για επιβολή κατώτατου μισθού 100 ευρώ το μήνα για τους βιομηχανικούς εργάτες και οι πολυεθνικές που δραστηριοποιούνται στην Κίνα απειλούν με μεταφορά κεφαλαίων στο Βιετνάμ, τον άλλο "σοσιαλιστικό" τους παράδεισο. Επίσης, δεν υπάρχει δεσμομένο ωράριο εργασίας. Ο εργοδότης απασχολεί τον εργαζόμενο όποτε και όσο τον χρειάζεται. Στα ξενοδοχεία τύχαινε πολλές φορές τον εργαζόμενο που έβλεπα στις 10 το βράδυ να τον βλέπει στο πόστο του και στις 10 το άλλο πρωί. Στις αγροτικές περιοχές το κατά κεφαλήν εισόδημα είναι αρκετά μικρότερο. Μάλιστα, στα απομακρυσμένα χωριά, όπως πληροφορήθηκα, υπάρχει η συνήθεια να σκοτώνουν τα δηλυκά μωρά της οικογένειας, αφού λόγω της μειωμένης ικανότητας για αγροτικές εργασίες και της πιδανότητας εγκυμοσύνης τα κορίτσια δεωρούνται συχνά περιπτό βάρος.

Η χώρα, λοιπόν, αποτελεί τυπικό δείγμα σοσιαλφασισμού, δηλαδή σοσιαλισμού στα λόγια και φασισμού-μονοπωλιακού καπιταλισμού στην πράξη. Σε κάποιες πολύ φτωχές περιοχές (στις κωμοπόλεις Ξεπάνη και Σουτζόου κοντά στη Σαγκάη) είδα κάποια πανώ αναρτημένα από τις Αρχές με σφυροδρέπανα που στα κινέζικα έγραφαν "Να ισχυροποιήσουμε τον έλεγχο του κομμουνιστικού κόμματος" κλπ, ενώ στο κέντρο των μεγαλουπόλεων έβλεπες δίπλα στις πολυεθνικές τράπεζες και τους ουρανοξύτες γιγαντοφάρισες με γραβατωμένους Κινέζους, οι οποίες εκδειάζαν την επιχειρηματικότητα (βέβαια, λίγα τετράγωνα πιο πέρα υπήρχαν οι παράγκες και ανδυγιενά μπλοκ πολυκατοικιών των φτωχών).

Η επανάσταση του '49 ακόμη χαίρει της εκτίμησης του απλού λαού, όμως αντιμετωπίζεται ως φολκλόρ. Για παράδειγμα, ο οδηγός του λεωφορείου στο οποίο επέβαινα είχε φωτογραφία του Μάριου κρεμασμένη στο παρμπρίζ, δίπλα σε αγαλματάκι του Βούδα, όπως έμαδα προκειμένου να του φέρουν τύχη...

Το μόνο πράγμα που δίνει ελπίδες είναι οι νικηφόρες απεργίες για οικονομικά αιτήματα, που έλαβαν χώρα την άνοιξη σε κάποιες βιομηχανίες (είχατε γράψει σχετικά και εσείς στην εφημερίδα απ' ότι δυμάμαι!)

■ Δεν είχε μπάρμπα

Τελικά την πλήρωσε μόνο η Μπατζέλη. Επρεπε να πέσει ένα κεφάλι, για να χουν να γράφουν και να λένε τα παπαγαλάκια ότι ο πρωθυπουργός είναι απέγκτος σε δέματα πειδαρχίας και τα παρόμοια. Γιατί, όμως, μόνο η Μπατζέλη, όταν και άλλοι/ες αρνήθηκαν να κατέλθουν στον εκλογικό στίβο των περιφερειών; Ισως γιατί η Μπατζέλη ήταν η μόνη που δεν ανήκε στη στενή παρέα του Μαξίμου, δεν είχε ιδιαίτερα εσωκομματικά ερείσματα, ενώ το συγκρότημα Λαμπράκη δεν πόνταρε πια τίποτα σ' αυτή (εν αντιδέσει με τον Μαγκριώτη, που έχει γερές πλάτες στα ΜΜΕ της Μακεδονίας).

■ Στην υγειά των κοροϊδών

Σε μια περίοδο που ο ελληνικός λαός στραγγαλίζεται οικονομικά, το «όλον» ΠΑΣΟΚ μπαίνει στην κυβέρνηση. 12 νέοι υπουργοί, αναπληρωτές υπουργοί και υφυπουργοί. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Οχι μόνο 12 επιπλέον μισθούς. Ο καθένας απ' αυτούς δα κουβαλήσει μια στρατιά συμβούλων και παρατρεχόμενων. Θα στήσουν γραφεία με ότι αυτό συνεπάγεται σε έξοδα. Και βέβαια, δα πέσουν όλοι μαζί στο βαρέλι με το μέλι, καδώς ξέρουν ότι οι μέρες της ευτυχίας τους είναι μετρημένες.

Οχι, δεν κάνουμε λαϊκισμό. Ομως δεν μπορούμε να μη δίξουμε και αυτή την πλευρά, καδώς η κυβέρνηση Παπανδρέου έχει κάνει σημαία της την καταπολέμηση της σπατάλης. Αυτό αφορά μόνο τους τομείς που δεν υπάρχει σπατάλη. Τους μισθούς και τις συντάξεις, τις κοινωνικές δαπάνες. Ο, τι αφορά την εξουσιοδοτική ρεμούλα μένει άδικο.

■ Φτηνός πολιτικάντης

Μπορεί ο κ. Καμίνης να επιχειρεί την είσοδό του στην πολιτική μέσω της υποψηφιότητας για το Δήμο Αθήνας (κάποιος έπρεπε να βρεθεί για να χάσει από τον Κακλαμάνη), όμως αποδεικνύεται φτηνός πολιτικάντης. Υποτιμά τη νοημοσύνη μας όταν από τη μια δηλώνει ότι «το μνημόνιο φυσικά επηρεάζει την καθημερινότητα όλων μας, φυσικά και έχει επιπτώσεις και στα οικονομικά των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης» και από την άλλη αποφαίνεται ότι «το κρίσιμο διακύβευμα στις εκλογές για την τοπική αυτοδιοίκηση δεν είναι το μνημόνιο» και συμπληρώνει με δράσος πως «όποιος κάνει σημαία του το δέμα του μνημονίου στις εκλογές για την αυτοδιοίκηση της Αθήνας, βρίσκεται σε λάδος εκλογές». Για μαζέψου λίγο...

Σταθερά στα ύψη ο πληθωρισμός

Οι εκπτώσεις του Αυγούστου δεν σταθμώνουν ικανές να μειώσουν έστω λίγο τον πληθωρισμό, ο οποίος παρέμεινε και αυτό το μήνα στο επίπεδο του 5,5%, καταγράφοντας τη μεγαλύτερη αύξηση των τελευταίων 13 χρόνων. Αρκεί να σημειώσουμε ότι –σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕλλΣτατ– πέρυσι τον Αύγουστο ο πληθωρισμός σημείωνε αύξηση 0,8%. Η σύγκριση τα λέει όλα.

Σε επήσια βάση (μέσος δείκτης του δεκάμηνου Σεπτέμβρη '09 – Αυγούστου '10) ο πληθωρισμός διαμορφώνεται στο 3,5%, έναντι 1,8% του αμέσως προηγούμενου δωδεκάμηνου.

Οι επιμέρους ομάδες αγαθών και υπη-

ρεσιών σημείωσαν τον Αύγουστο τις εξής μεταβολές:

- 2,2% η ομάδα «Διατροφή και μη αλκοολούχα ποτά», λόγω αύξησης των τιμών σε νωπά λαχανικά, κρέατα, ψάρια, γάλα.

- 19,3% η ομάδα «Άλκοολούχα ποτά και καπνός».

- 0,6% η ομάδα «Ενδυση και υπόδηση».

- 8,1% η ομάδα «Στέγαση».

- 0,9% η ομάδα «Διαρκή αγαθά – Είδη νοικοκυριού και υπηρεσίες».

- 1,2% η ομάδα «Υγεία», λόγω αύξησης σε ιατρικές και οδοντιατρικές υπηρεσίες και νοσοκομειακή περιθωρίου.

- 16,6% η ομάδα «Μεταφορές».

- 4,2% η ομάδα «Επικοινωνίες».

- 3% η ομάδα «Εκπαίδευση».

- 3,4% η ομάδα «Ξενοδοχεία – Καφέ – Εστιατόρια».

Η αποκλιμάκωση που υποσχόταν το οικονομικό επιπτελείο δεν ήρθε ούτε τον Αύγουστο και δεν θα έρθει ούτε τους επόμενους μήνες. Ο «αποπληθωρισμός» αφορά μόνο τους μισθούς και τα μεροκάματα, για να μεγαλώσουν τα κέρδη των καπιταλιστών. Στο σύνολο της οικονομίας βασιλεύει ο «στασιμοπληθωρισμός», με ανεργία και ακρίβεια σφιχτογαλιασμένες σαν σιαμάια αδερφάκια.

Συσφίγγονται οι σχέσεις με τους Σιωνιστές

ΟΓερουλάνος ήταν ο πρώτος υπουργός που ταξίδεψε στο Ισραήλ, υλοποιώντας το πλαίσιο στενής συνεργασίας που συμφώνησαν Παπανδρέου και Νετανιάχου. Οπως δήλωσε ο σιωνιστής υπουργός Τουρισμού Σταζ Μεσεζήνικοφ «στους επόμενους μήνες τουλάχιστον πέντε υπουργοί από το Ισραήλ θα μεταβούν στην Ελλάδα με στόχο την αναβάθμιση της συνεργασίας κυρίως σε οικονομικούς τομείς». Ο Γερουλάνος συμπλήρωσε πως το άμεσο αποτέλεσμα των συνομιλιών τους ήταν «η σύσταση αντιπροσωπείας ισραηλινών τουριστικών πρακτόρων οι οποίοι θα μεταβούν στην Ελλάδα στο προσεχές διάστημα ώστε να συγκεκριμενοποιηθούν και να εξειδικευθούν οι τομείς ανάπτυξης της συνεργασίας και εμβάθυνσης αυτής».

Ο τουρισμός από το Ισραήλ, που –όπως έχουμε ξαναγράψει – ούτε είναι ούτε μπορεί να είναι σημαντικός, είναι το «τυράκι» για την αναβάθμιση των στρατιωτικών σχέσεων των δύο χωρών, τώρα που το Ισραήλ έχει «φάει πόρτα» από την Τουρκία. Αυτή ήταν η απαίτηση των Αμερικανών από την κυβέρνηση Παπανδρέου. Γιατί το Ισραήλ πρέπει να είναι πάντοτε ετοιμοπόλεμο. Η κυβέρνηση Πα-

πανδρέου έσπευσε να υλοποιήσει την αμερικανική απαίτηση, αδιαφορώντας για τα αισθήματα του ελληνικού λαού και για τους κινδύνους που εμπλέκει το λαο. Για να κρύψει αυτό το γεγονός, βάζει μπροστά την τουριστική προπαγάνδα, επιδιώκοντας να μετατρέψει τους Έλληνες σε συμφεροντολόγους ρομιάδες, χωρίς φιλότιμο και αλληλεγγύη.

Ο Γερουλάνος ανακοίνωσε επίσης, μετά τη συνάντησή του με τη σιωνιστρια υπουργό Πολιτισμού Λιμόρ Λιβνάτ, ότι το ελληνικό υπουργείο Πολ-Του έχει αναλάβει πρωτοβουλία για την υλοποίηση ενός προγράμματος πολιτιστικού

Η φτωχή αγροτιά, η κρίση και η ΕΕ

«Απειλητικά σύννεφα μαζεύονται στον ορίζοντα των Ελλήνων αγροτών, όπως διαφαίνεται από την απάντηση του υπουργού Οικονομικών κ. Γιώργου Παπακωνσταντίνου για το μέλλον των επιδοτήσεων» τονίζει ο Γραμματέας Πολιτικού Σχεδιασμού της ΝΔ και βουλευτής Λαρίσης κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος. Με ένα φλύαρο δελτίο Τύπου, υπό τον τίτλο «Πιθανή η περικοπή των αγροτικών επιδοτήσεων», ο Χαρακόπουλος προσπαθεί να κάνει σπέκουλα με βάση μια απάντηση που του έδωσε ο Παπακωνσταντίνου.

Ο Παπακωνσταντίνου απάντησε στο Χαρακόπουλο λέγοντας αυτό που είναι ήδη γνωστό. Οτι στην ΕΕ βρίσκεται σε εξέλιξη μια μεγάλη συζήτηση για την αναθεώρηση του καθεστώτος κυρώσεων επί των χωρών που υπερβαίνουν τους στόχους του Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Στο πλαίσιο αυτής της συζήτησης έχει κατατεθεί από τον Ιουνίο και Ανακοίνωση της Κομισιόν, η οποία προβλέπει δυο δέσμες κυρώσεων, μια προληπτική και μια διορθωτική. Στο διορθωτικό σκέλος (δηλαδή όταν ένα κράτος

υπόκειται σε διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος) προβλέπεται ως κύρωση και η μη πληρωμή στο κράτος-μέλος των κοινοτικών κονδύλων από τα ταμεία συνοχής, την Κοινή Γεωργική Πολιτική και το ταμείο για την Αλιεία, με πρόνοια ώστε να «αποκλείεται η δημιουργία μιας κατάστασης στην οποία η μείωση των δαπανών της ΕΕ θα οδηγούσε σε μείωση του εισοδήματος των γεωργών και των αλιέων».

Ο Χαρακόπουλος ισχυρίζεται ότι αυτή η Ανακοίνωση της Κομισιόν υιοθετήθηκε από το Ecofin, αυτό όμως δεν προκύπτει από πουθενά. Η Ανακοίνωση της Κομισιόν είναι ένα από τα πολλά κείμενα που έχουν πέσει στο τραπέζι ενός μεγάλου παζαριού, το οποίο ακόμη δεν έχει οδηγήσει σε οριστικές αποφάσεις (δεν κατέληξε ούτε το Ecofin της περασμένης Δευτέρας και Τρίτης). Υπάρχουν μια σειρά άλλα ζητήματα, όπως π.χ. η γερμανική πρόταση για στέρηση του δικαιώματος ψήφου στα συμβούλια από το κράτος-μέλος που θα ξεπερνά το επιτρεπτό ελλειμμα, που δε μπορεί να υλοποιηθεί χωρίς αναθεώρηση της Συνθήκης. Ολ' αυτά συζητούνται

στην Ομάδα Εργασίας υπό τον Χέρμαν Φαν Ρομπούι, όμως κατάληξη δεν υπάρχει. Μόλις στο τελευταίο Ecofin κατάφεραν να συμφωνήσουν στο απλούστερο όλων, το λεγόμενο «ευρωπαϊκό εξάμηνο» (κάθε χώρα μέλος θα καταθέτει στις Βρυξέλλες τον Απρίλη κάθε χρόνου το σχέδιο προϋπολογισμού της, αλλά και πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων).

Είναι γνωστό πως η Γερμανία πιέζει για τη δημιουργία και θεσμικά μιας ΕΕ «δυο ταχυτήων». Είναι δεδομένο πως Γερμανία και Γαλλία έχουν συμφωνήσει επί της αρχής στη σκλήρυνση του συστήματος κυρώσεων, προκειμένου να κρατήσουν με νύχια και με δόντια την αξιοπιστία του ευρώ. Από αυτή τη συμφωνία, όμως, μέχρι την εξειδίκευση υπάρχει μεγάλη απόσταση και για να ληφθούν τελικές αποφάσεις πρέπει να παρθούν υπόψη και άλλοι παίχτες, όπως π.χ. η Ιταλία και η Ισπανία. Από την άλλη, είναι επίσης γνωστό, ότι μεγαλύτερη υπονόμευση του ευρώ από τη στήριξη των ευρωπαϊκών τραπεζών μέσω της EKT δεν υπάρχει. Η EKT σωρεύει συνεχώς ομόλογα για ευρωπαϊκών τραπεζών, ο

όγκος των οποίων δεν επιτρέπει στο ευρώ να ανακάμψει έναντι του δολαρίου.

Είναι φανερό πως στις σημερινές συνθήκες αυτό το σύστημα κυρώσεων δεν μπορεί να λειτουργήσει, γιατί θα έπρεπε σχεδόν όλες οι χώρες της ΕΕ να στερηθούν όλους τους πόρους που παίρνουν από τον κρατικό προϋπολογισμό, αφού σχεδόν όλες βρίσκονται στη διαδικασία της επιτήρησης για υπερβολικό έλλειμμα. Για την Ελλάδα τι να πούμε; Βρίσκεται ήδη υπό ένα ειδικό καθεστώς οικονομικού ελέγχου. Αν επέβαλαν στην κυβέρνηση να πληρώσει από τον κρατικό προϋπολογισμό τα κονδύλια των αγροτικών επιδοτήσεων και των διαφρωτικών ταμείων, θα τίναζαν στον αέρα το δικό τους πρόγραμμα που ήδη διανύει τον πρώτο χρόνο εφαρμογής του. Με τι λεφτά θα πλήρωνε το ελληνικό κράτος τις επιδοτήσεις στους αγρότες, αφού συγκεντρώνοντας και διακινώντας τα αγροτικά προϊόντα και πουλώντας τα κάθε είδους αγροτικά εφόδια.

Ο κάθε Χαρακόπουλος παρουσιάζει τις κοινοτικές επιδοτήσεις σαν ένα ειδος χάρης προς τους αγρότες από τους φιλόνθρωπους Ευρωπαίους. Ομως, όπως πολλές φορές έχουμε αποδείξει, αυτά είναι χρήματα του ελληνικού λαού, είναι το «ενοίκιο» που πληρώνουν οι ιμπεριαλιστικές χώρες για να νέμονται ως εσωτερική τους επικράτεια τη χώρα μας. Ας που το μεγαλύτερο μέρος αυτών των επιδοτήσεων πηγαίνει στο μεγάλο κεφάλαιο, όχι μόνο στο παραγωγικό, που εξασφαλίζει φτηνές αγροτικές πρώτες ύλες, αλλά και στο εμπορικό, που «γδύνει» τους αγρότες συγκεντρώνοντας και διακινώντας τα αγροτικά προϊόντα και πουλώντας τα κάθε είδους αγροτικά εφόδια.

Ο μεγάλος κίνδυνος για τη φτωχή αγροτιά δεν είναι αυτός που περιγράφει ο Χαρακόπουλος, αλλά η προγραμματισμένη για το 2013 αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Οι έως τώρα αναθεωρήσεις της ΚΑΠ δημιουργησαν ένα τεράστιο κύμα ζεκληρίσματος των φτωχών αγροτών. Και δεν θα ήταν αυτό ένα είδος επανεθνικοποίησης της Γεωργικής Πολιτικής, δεδομένου ότι αγροτική πολιτική χωρίς επιδοτήσεις δεν μπορεί να

υπάρξει;

Κατά την ίδια η φτωχή αγροτιά παραγωγή. Δεν έχει καν ανάγκη τους μισοαγρότες που αποτελούνται ταυτόχρονα και εργατικό δυναμικό για τη βιομηχανία, αφού φτηνούς εργάτες τής έχασαν πλέον η μετανάστευση. Θα επιβιώσει μόνο η αφρόκρεμα της πλούσιας αγροτιάς.

Η νέα αναθεώρηση της ΚΑΠ θα συνοδεύεται από τη μαγική λέξη «αινάπτυξη». Τούτο σημαίνει ότι επιδοτήσεις θα υπάρχουν μόνο για τους επιχειρηματίες αγρότες. Για τη φτωχή αγροτιά δεν θα υπάρχει τίποτα και δησ έχει απομείνει στην παραγωγή θα ξεκληριστεί βίαια. Γι' αυτά, όμως, δεν λένε τίποτα οι Χαρακόπουλοι, γιατί «γαλάζιες» και «πράσινες» κυβερνήσεις έχουν προσφέρει τη συγκατάθεσή τους σ' αυτές τις εξελίξεις, την ίδια στιγμή που κόμπαζαν πως εξασφάλισαν το μέλλον των ελλήνων αγροτών.

Για τη φτωχή αγροτιά της χώρας μας και όλης της ΕΕ δεν υπάρχει κανένα μέλλον στο πλαίσιο του καπιταλισμού. Η μάχη οπισθοφυλακών δεν οδηγεί παρά στο ζεκληρίσμα των φτωχών αγροτών. Έχουμε αναφερθεί πολλές φορές σ' αυτό το φαινόμενο. Μιλώντας συμπυκνωμένα, θα λέγαμε ότι η ιμπεριαλιστική αστι-

«Ψήνονται» τα νέα μέτρα

Κοιτάζοντας περισσότερο στο εσωτερικό παρά στο διεθνές ακροστήριο ο Γ. Παπακωνσταντίνου δήλωσε στη βελγική «Libre Belgie», ότι η ανάκαμψη στην Ελλάδα θα αρχίσει το 2011. Είναι δυνατόν να λέει ο καθ' ύλην αρμόδιος υπουργός τέτοιες παπαριές; Είναι και παραείναι. Κι όταν αρμόδιος υπουργός είναι ένας αδιστάκτος Γερμανός, το πράγμα γίνεται πιο εύκολο. Ο ίδιος δεν είναι που εξακολουθεί να δηλώνει σε όλους τους τόνους ότι δεν θα υπάρξουν νέα μέτρα; Γιατί να μην «προβλέψει» και έναρξη της ανάκαμψης; Άλλωστε, σκέφτεται ότι ενδεχομένως ο ίδιος να μην είναι υπουργός για να πρέπει να δώσει λογαριασμό.

Στο προηγούμενο φύλλο κάναμε μια απλή σκέψη σε σχέση με τα όσα βλέπουν το φως της δημοσιότητας για την πτοεία εκτέλεσης του προγράμματος σταθερότητας του Μνημόνιου. Γράφαμε: «Παπακωνσταντίνου και Σαχινίδης επαναλαμβάνουν καθημερινά, ότι η υστέρηση των εσόδων είναι μόλις 770 εκατ. ευρώ, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων θα καλυφθεί μέχρι το τέλος του χρόνου. Γιατί τότε θέλουν «μαξιλάρι» (πάνω από το προβλεπόμενο) 4 δισ. από τις δαπάνες; Και γιατί στην ίδια παράγραφο σημειώνουν «ανά πάσα στιγμή, αν η απόδοση απομακρυνθεί από τους στόχους, ή τα έσοδα πέσουν στον τομέα των λιανικών πωλήσεων, όπου εμφανίζεται μείωση εσόδων 2,7% έναντι της περσινής χρονιάς, παρά την αύξηση του ΦΠΑ και των ει-

δικών φόρων κατανάλωσης. Η μείωση αυτή δεν δικαιολογείται από τη μείωση του τζίρου λιανικής, αλλά είναι αποτέλεσμα, πρώτο, της μη πληρωμής ΦΠΑ από τους πολίτες (εκεί «κατάντηση» το περιβόλητο «κίνημα αποδείξεων» για το οποίο καμάρωνε το Φλεβάρη και το Μάρτη ο Παπακωνσταντίνου) και, δεύτερο, της μη καταβολής του ΦΠΑ από τις επιχειρήσεις. Αντιμέτωποι με το φόρημα του λουκέτου, έμποροι, επαγγελματίες, βιοτέχνες, προτιμούν να μη καταβάλλουν τον ΦΠΑ που έχουν εισπράξει, αλλά να τον χρησιμοποιούν για να παρατείνουν την επιβίωση των επιχειρήσεών τους. Ο βρεγμένος τη βροχή δεν τη φοβάται. Αν είναι να βάλει λουκέτο, αν του «σκάνε» οι επιταφές η μία μετά την άλλη, το χρέος προς την εφορία θα σκεφτεί ο «μικρομεσαίος»;

Το τεχνικό κλιμάκιο της τρόικας, που βρίσκεται ήδη στην Αθήνα και ξεσκούζει τα βιβλία στο υπουργείο Οικονομικών, προετοιμάζοντας τη δουλειά για τους τρεις ελεγκτές που θα έρθουν πάλι σε λίγες μέρες, έχει ήδη εντοπίσει το πρόβλημα και –όπως είπαν στελέχη του Γενικού Λογιστήριου– η φράση που επαναλαμβάνουν συνεχώς τα μέλη τ

Η 6η Αυγούστου του 2010, χάρη στον υπουργό Επικρατείας Χ. Παμπούκη και στον πρωθυπουργό Γ. Παπανδρέου, αναδείχθηκε σε σημαδιακή ημέρα. Το απόγευμα της ημέρας αυτής, (συγκεκριμένα στις 6μμ), ο υπουργός Επικρατείας ανέβασε στην ιστοσελίδα της κυβέρνησης (για την πολυδιαφημιζόμενη διαβούλευση) το νομοσχέδιο για την «Επιτάχυνση των Μεγάλων Έργων - Στρατηγικών Επενδύσεων». Την ίδια μέρα, «όλως τυχαίως», η εταιρία «Ελληνικός Χρυσός» κατέθεσε στο υπουργείο Περιβάλλοντος, Κλιματικής Αλλαγής και Ενέργειας τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) για τα μεταλλεία της στην Κασσάνδρα Χαλκιδικής.

Η εταιρία του Μπόμπολα «Ακτώρ» και η καναδική «European Goldfields» είναι οι βασικοί μέτοχοι της «Ελληνικός Χρυσός», που εκμεταλλεύεται τα μεταλλεία της Κασσάνδρας, τα οποία πήρε για ένα κομμάτι ψωμί. Η εταιρία αυτή, χρόνια τώρα, πασχίζει να διευρύνει τη δραστηριότητά της στην περιοχή της Χαλκιδικής και δικαιολογημένα συνάντησε την αντίδραση των κατοίκων της, οι οποίοι απαιτούν το κλείσιμο μιας εταιρίας που καταστρέφει το περιβάλλον με αντάλλαγμα τη διατήρηση μερικών εκατοντάδων θέσεων εργασίας. Για το τελευταίο ο ελληνικός λαός πλήρωσε και θα συνεχίσει να πληρώνει βαρύ φόρο αίματος. Τα διάφορα παπαγαλάκια του συγκροτήματος Μπόμπολα, που ανέλαβαν να εκθείσουν την «επένδυση» αυτή, ισχυρίζονται ότι θα ανέλθει στο 1 δισ. ευρώ. Αποφεύγουν, όμως, να κάνουν την παραμικρή αναφορά στο ποσό που θα ανέλθει το σύνολο της κρατικής χρηματοδότησης που θα εισρέψει στα ταμεία της «Ελληνικός Χρυσός».

Οι συντάκτες του νομοσχεδίου αυτού δεν αρκέστηκαν στην εισαγωγή διατάξεων-εξπρές, με τις οποίες καταφέρεται καίριο πλήγμα στο περιβάλλον και στα δάση. Εισήγαγαν και μεταβατική διάταξη (άρθρο 20 του νομοσχεδίου), με την οποία δίνουν τη δυνατότητα στην εταιρία «Ελληνικός Χρυσός» να εγκρίνει την ΜΠΕ για τα μεταλλεία της Κασσάνδρας με τις νέες διατάξεις του νομοσχεδίου. Παραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα του άρθρου 20 του νομοσχεδίου: «Έκκρεμείς διαδικασίες έγκρισης περιβαλλοντικών όρων έργων και βοηθητικών και συνοδών έργων τους, που εκκρεμούν κατά την δημοσίευση του Νόμου αυτού και μπορούν να χαρακτηριστούν Μεγάλα Έργα και να υπαχθούν στη Διαδικασία του παρόντος νόμου, συνεχίζονται και ολοκληρώνονται σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου!!!»

Είναι από τις λίγες περιπτώσεις, αν δεν είναι η μοναδική, που γίνεται αναδρομικά ευνοϊκή ρύθμιση υπέρ καπιταλιστικού συγκροτήματος (του συγκροτήματος Μπόμπολα, εν προκειμένω). Δεν αποκλείουμε η αναδρομικότητα να αφορά και άλλες περιπτώσεις καπιταλιστικών «επενδύσεων» που είχαν μπλοκαριστεί, δικαιολογημένα, γιατί προκαλούν σημαντικά προβλήματα στο περιβάλλον.

Περνάμε τώρα στις διατάξεις του νομοσχεδίου. Στο ξεκίνημα του σχο-

■ Νομοσχέδιο Παμπούκη για τα μεγάλα έργα

Ανυπολόγιστες οι συνέπειες στο περιβάλλον (και όχι μόνο)

λιασμού μας είμαστε υποχρεωμένοι να επισημάνουμε, ότι η τοποθέτηση του υπουργού Επικρατείας Χ. Παμπούκη ως επικεφαλής τόσο της ομάδας που συνέταξε το νομοσχέδιο αυτό όσο και της ομάδας που θα χειρίζεται τις περιπτώσεις ένταξης των λεγόμενων μεγάλων έργων, είναι εξόφθαλμα προκλητική και εξηγείται μόνο από το ότι ο Χ. Παμπούκης ανήκει στο στενό περιβάλλον του Γ.

Παπανδρέου.

Με το βαρύγδουπο τίτλο νομοσχέδιο για την «επιτάχυνση μεγάλων έργων» προσπαθούν από την μια να καλλιεργήσουν φρούδες ελπίδες, ότι οδηγούν, δηλαδή, τις εξελίξεις στην κατεύθυνση της ανάπτυξης και στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, και από την άλλη να κρύψουν το γεγονός, ότι πάνω με συνοπτικές διαδικασίες να εγκρίνουν κάποια έργα στην Ελλάδα (λίγα τον αριθμό), κατακρεούργωντας τόσο την ισχύουσα νομοθεσία όσο και το περιβάλλον. Εκτός από την «επένδυση» των μεταλλείων της Κασσάνδρας και την Ιωνία Οδό, θα γίνουν και κάποιες «επενδύσεις» σε Αιολικά Πάρκα για να διοθεί τζάμπαζεστο χρήμα από τον κρατικό προϋπολογισμό και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Το χρήμα αυτό είναι περιορισμένο, λόγω του αποκιοκρατικού Μνημονίου και λόγω της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης που ταλανίζει την ελληνική οικονομία.

Με την παρ. 1 του άρθρου 1 βαρτίζουν όλα αυτά τα έργα Μεγάλα, προκειμένου να καταργήσουν την ισχύουσα νομοθεσία, εισάγοντας μια σειρά παρεκκλίσεων, και να καταφέρουν έτσι μεγάλο πλήγμα στο περιβάλλον και στα δάση.

Με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου στις 12 Φλεβάρη του 2010 προβλέπτονταν η συγκρότηση Διυπουργικής Επιτροπής Μεγάλων Έργων, στην οποία πρόεδρος ήταν ο υπουργός Μεταφορών και Δικτύων, δηλαδή ο Δ. Ρέππας. Ομως, ο Γ. Παπανδρέου ήθελε να είναι πρόεδρος-κουμαντάρος ο Χ. Παμπούκης, γι' αυτό εισήγαγε την παρ. 3 του άρθρου 3, προκειμένου να... γίνει το Παμπούκη και όχι του Ρέππα. Μ' αυτή συστήνεται ειδική τριμελής επιτροπή με πρόεδρο τον Χ. Παμπούκη. Διαβάστε το σκεπτικό της ονάργκης να συγκροτηθεί η Ειδική Τριμελής Διυπουργική Επιτροπή:

«Ενόψει των ιδιαίτερων οικονομικών

συνθηκών και προκειμένου να διασφαλιστεί ο καλύτερος συντονισμός των εμπλεκόμενών μερών και η ταχεία πραγματοποίηση των σχετικών διαδικασιών προώθησης των Μεγάλων Έργων, συστήνεται...». Ισχυρισμοί αιστείοι και φαιδροί, που δεν αντέχουν στην παραμικρή κριτική. Στις 6 Αυγούστου κάνει λόγο για ιδιαίτερες οικονομικές συνθήκες, που διαμφορώθηκαν μετά τις 12 Φλεβάρη του 2010 που είχε βγει η πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου; Γιατί με πρόεδρο τον Χ. Παμπούκη θα είναι καλύτερος ο συντονισμός της τριμελούς από την πενταμελή Διυπουργική Επιτροπή;

Η Ανώνυμη Εταιρία ΕΛΚΕ (Ελληνικό Κέντρο Επενδύσεων) μετονομάζεται σε Invest Greece και αναγορεύεται στον μεσολαβητή ανάμεσα στους ιδιώτες «επενδυτές» και την Ειδική Τριμελή Διυπουργική Επιτροπή που αποφασίζει για την καταρχήν ένταξη της «επένδυσης». Οι ιδιώτες υποχρέωνται να καταθέτουν σ' αυτή ένα πρόχειρο φάκελο και η εταιρία Invest Grece είναι υποχρεωμένη να δώσει στη Διυπουργική Επιτροπή τη γνώμη της μέσα σε 15 ημέρες. Η Διυπουργική Επιτροπή με τη σειρά της είναι υποχρεωμένη, σε αριθμό ημερών που στο νομοσχέδιο δεν ορίζεται αικόμη ο αικριβής αριθμός τους, να αποφασίσει για την καταρχήν ένταξη. Διαδικασία πολύ πρόχειρη και σύντομη, που οδηγεί στην καταρχήν ένταξη της «Μεγάλων Έργων» θα καθορίζεται με ΠΔ. Με τις παρ. 5, 6, 7 του άρθρου 7 του νομοσχεδίου προβλέπονται αρκετές παρεκκλίσεις. Εχουμε και λέμε:

«5. Οι ρυθμίσεις των προεδρικών διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 καποχάσουν κάθε άλλης αντίθετης ή διαφορετικής ρύθμισης Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων, Ζωνών Οικοστικού Ελέγχου, σχεδίων πόλεων ή πολεοδομικών μελετών και σχεδίων χρήσεως γης που αφορά την περίπτωση των «Μεγάλων Έργων» θα καθορίζεται με ΠΔ. Με τις παρ. 5, 6, 7 του άρθρου 7 του νομοσχεδίου προβλέπονται αρκετές παρεκκλίσεις. Εχουμε και λέμε:

«5. Οι ρυθμίσεις των προεδρικών διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 καποχάσουν κάθε άλλης αντίθετης ή διαφορετικής ρύθμισης Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων, Ζωνών Οικοστικού Ελέγχου, σχεδίων πόλεων ή πολεοδομικών μελετών και σχεδίων χρήσεως γης που αφορά την περίπτωση των «Μεγάλων Έργων» θα καθορίζεται με ΠΔ. Με τις παρ. 5, 6, 7 του άρθρου 7 του νομοσχεδίου προβλέπονται αρκετές παρεκκλίσεις. Εχουμε και λέμε:

«5. Οι ρυθμίσεις των προεδρικών διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 καποχάσουν κάθε άλλης αντίθετης ή διαφορετικής ρύθμισης Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων, Ζωνών Οικοστικού Ελέγχου, σχεδίων πόλεων ή πολεοδομικών μελετών και σχεδίων χρήσεως γης που αφορά την περίπτωση των «Μεγάλων Έργων» θα καθορίζεται με ΠΔ. Με τις παρ. 5, 6, 7 του άρθρου 7 του νομοσχεδίου προβλέπονται αρκετές παρεκκλίσεις. Εχουμε και λέμε:

«5. Οι ρυθμίσεις των προεδρικών διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 καποχάσουν κάθε άλλης αντίθετης ή διαφορετικής ρύθμισης Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων, Ζωνών Οικοστικού Ελέγχου, σχεδίων πόλεων ή πολεοδομικών μελετών και σχεδίων χρήσεως γης που αφορά την περίπτωση των «Μεγάλων Έργων» θα καθορίζεται με ΠΔ. Με τις παρ. 5, 6, 7 του άρθρου 7 του νομοσχεδίου προβλέπονται αρκετές παρεκκλίσεις. Εχουμε και λέμε:

«5. Οι ρυθμίσεις των προεδρικών διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 καποχάσουν κάθε άλλης αντίθετης ή διαφορετικής ρύθμισης Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων, Ζωνών Οικοστικού Ελέγχου, σχεδίων πόλεων ή πολεοδομικών μελετών και σχεδίων χρήσεως γης που αφορά την περίπτωση των «Μεγάλων Έργων» θα καθορίζεται με ΠΔ. Με τις παρ. 5, 6, 7 του άρθρου 7 του νομοσχεδίου προβλέπονται αρκετές παρεκκλίσεις. Εχουμε και λέμε:

«5. Οι ρυθμίσεις των προεδρικών

Πιλότος και για άλλες ΔΕΚΟ η ιδιωτικοποίηση του ΟΣΕ

Περίπου 2.400 εργαζόμενοι, από τους 6.000 που υπηρετούν σήμερα, θα φύγουν από τον ΟΣΕ, σύμφωνα με το νομοσχέδιο Ρέπτη, που μάλλον την επόμενη βδομάδα θα δοθεί και επίσημα στη δημοσιότητα. Το νομοσχέδιο προβλέπει ακόμη και τη διαδικασία αποβολής του «πλεονάζοντος» προσωπικού. Οι διοικήσεις θα συντάξουν καταλόγους και κάθε εργαζόμενος που θα επιλεγεί για μετάτοξη οφείλει να προσδιορίσει εγγράφως το νομό και τρεις θέσεις προτίμησής του. Θα φύγουν 744 εργαζόμενοι από την ΤΡΑΙΝΟΣΕ και 1.600 από την ΕΔΙΣΥ (εταιρία που διοχειρίζεται το τροχαίο υλικό).

Μαζί με αυτόν τον τεράστιο αριθμό χαμένων θέσεων εργασίας στον κλάδο των σιδηροδρόμων, θα σημειωθούν με γημολάστιχα και οι ισχύουσες συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Θα γίνουν διαπραγματεύσεις από μηδενική βάση για όλα τα θέματα εργασιακών σχέσεων, ενώ δεδομένη είναι η απόφαση της κυβέρνησης για περικοπές σε όλα τα επιδόματα που συνολικά δεν πρέπει να ξεπερνούν το 10% του βασικού μισθού.

Το Μνημόνιο είναι σαφές: η σημερινή ΤΡΑΙΝΟΣΕ (εταιρία που έχει το συγκοινωνιακό έργο) θα πρέπει να είναι κερδοφόρα μέσα στο 2011, ενώ μεσοπρόθεσμα θα πρέπει να είναι κερδοφόρα και η εταιρία που θα διοχειρίζεται το σιδηροδρομικό δίκτυο. Πώς θα γίνει αυτό; Για την μεν ΤΡΑΙΝΟΣΕ, η συνταγή προβλέπει μείωση προσωπικού, μείωση μισθών, ανατροπή εργασιακών σχέσεων, κατάργηση δρομολογίων που δεν θεωρούνται κερδοφόρα (η κοινωνική χρησιμότητά τους δεν παίρνεται υπόψη). Για την εταιρία του δικτύου η «εξυγίανση» θα έρθει μέσω του περάσματος των χρεών της στο κράτος. Εποι, το «πτακέτο» θα γίνει ελκυστικό για να έρθει ο ιδιώτης «στρατηγικός επενδυτής» και να πάρει το 49% της ΤΡΑΙΝΟΣΕ και το μάνατζμεντ όλου του σιδηροδρομικού δικτύου.

Ο ΟΣΕ χρησιμοποιείται σαν πιλότος για μεγάλες ανατροπές στο σύνολο των ΔΕΚΟ, μπροστά στις οποίες θα ωχριά το νομοσχέδιο των Καραμανλή-Αλογοσκούφη. Επειδή είναι σίγουρο ότι θα υπάρξουν αντιστάσεις από τη μεριά των εργαζόμενων και επειδή δεν έχουν την απόλυτη στηγουριά ότι θα καταφέρει να τις καναλίζεται σε ακίνδυνη κατεύθυνση η πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, έχουν ήδη βάλει μπροστά τη γνωστή γκεμπελίστικη προπαγάνδα για τα προνόμια των εργαζόμενων, που έριξαν έξω τον ΟΣΕ. Αν, όμως, ο ΟΣΕ έχει ελεύθερα, αυτό οφείλεται στα υπέροχα ποσά που καταβάλλει στους τοκογλύφους των τραπεζών. Ο ΟΣΕ δανειζόταν όχι για να καλύψει ελλείμματα, ολλά επειδή αυτή ήταν η πολιτική των κυβερνήσεων. Εβαζαν τον ΟΣΕ να δανειζεται για την επέκταση, τον εκσυγχρονισμό και τη συντήρηση του δικτύου, που είναι υποχρέωση του κράτους, για να μη φαίνονται τα χρέη στη λεγόμενη γενική κυβέρνηση. Τα πληρωμένα παπαγαλάκια, όμως, και οι λυσσασμένοι υπερασπιστές του Μνημόνιου βομβαρδίζουν τον ελληνικό λαό με την παραπλανητική προπαγάνδα, που θεωρεί τους εργαζόμενους υπεύθυνους για τα χρέη. Σκοπός τους είναι να απομονώσουν τους εργαζόμενους, να μην υπάρξει κίνημα αλληλεγγύης προς αυτούς και έτσι να μπορέσει η κυβέρνηση να τους συντρίψει.

Εδώ και χρόνια, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έχει φροντίσει για το συντεχνιακό κατακερματισμό του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος. Και σήμερα, ενόψει της γενικευμένης επίθεσης της κυβέρνησης, αυτός ο συντεχνιακός κατακερματισμός συνεχίζεται. Χωριστά η ΔΕΗ, χωριστά ο ΟΣΕ, χωριστά η ΕΥΔΑΠ κ.λπ. Για να λένε πως κάτι κάνουν, οργανώνουν κάπου-κάπου και κάποια σύσκεψη στα γραφεία της ΓΣΕΕ, βγάζουν μια ανακοίνωση και μετά πάνε για ούζα. Απ' αυτή τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν έχουν να περιμένουν τίποτα οι εργαζόμενοι. Οπως δεν μπόρεσε (επειδή δεν ήθελε) να οργανώσει τον αγώνα για μια σειρά μικρότερης κλίμακας επιθέσεις στο παρελθόν, έτσι δεν πρόκειται να κάνει τίποτα και τώρα. Η μόνη ελπίδα για τους εργαζόμενους είναι να τη βάλουν στη μπάντα και να αναπτύξουν τον ταξικό αγώνα μόνοι τους. Εναν αγώνα στηληρό και ανυποχώρητο, γιατί μόνο έτσι μπορεί να νικηθεί ολόκληρο το αστικό σύστημα που συνασπίζεται γύρω από το Μνημόνιο.

Οπορτουνιστική-εξουσιαστική μάχη

Την Τρίτη, ο μεγαλοδικήρος Άλ. Μητρόπουλος δήλωνε ότι, αν ο ΣΥΡΙΖΑ πάει προς τις περιφερειακές εκλογές ενωμένος, μπορεί να τον υπολογίζει «ως απλό στρατιώτη, ποτέ ως επικεφαλής». Είπε επίλεξει στο Ρ/Σ «Αθήνα 9,84»: «Με τον όρο που εξαρχής είχα πει, δηλαδή εάν είναι ενωμένος δύος ο ΣΥΡΙΖΑ και άλλες δυνάμεις μέσα και κυρίως και πρωτεύοντας οι "πασοκογενείς" που είναι κοντρά στο μνημόνιο, μια τέτοια πρωτοβουλία ως απλός στρατιώτης, όχι ως επικεφαλής... Αν πάτε ενωτικά, να με υπολογίζετε ως απλό στρατιώτη, ποτέ ως επικεφαλής!»

Την Τετάρτη, μετά από ένα οργιώδες παρασκήνιο, ανακοίνωσε ότι κατέρχεται ως ανεξάρτητος υποψήφιος αποδεχόμενος «με χαρά και συναίσθηση μεγάλης ευθύνης την πρόταση των μελών του Κέντρου Πολιτικού Διαλόγου και Δράσης "Δημοκρατική Συνεννόηση" (σ.ο. το έχει ιδρύσει ο διαγράφεις βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Β. Οικονόμου), καθώς και δυνάμεις της Ριζοσπαστικής και Οικολογικής Αριστεράς», να συμμετάσχει «σε ανεξάρτητο ψηφοφορία, αλλά στήριξε την ενδιάμεση πρόταση για Δρίτσα, που είχε

ελάχιστες ώρες αργότερα, μιλώντας στην ΚΠΕ του ΣΥΝ, να «καλωσορίσει» την υποψηφιότητα Μητρόπουλου και να προτείνει τη στήριξή της.

Μήπως, όμως, ταιριάζουν διαφορετικοί χαρακτηρισμοί στον Αλαβάνο; Τη μια μέρα δηλώνει ότι θα είναι ο ίδιος υποψήφιος στην περιφέρεια Αττικής και την επομένη προτείνει τη Βαλαβάνη, την οποία όμως (υποτίθεται ότι) δεν θέλουν οι σύμμαχοί του στο «Μέτωπο». Τη θελει, όμως, η ομάδα Λαφαζάνη, που την προτείνει στην ΚΠΕ του ΣΥΝ, κόντρα στο Μητρόπουλο. Στο τέλος, όμως, βλέποντας ότι δεν βγαίνει με τίποτα, δεν έβαλε την υποψηφιότητα Βαλαβάνη σε ψηφοφορία, αλλά στήριξε την ενδιάμεση πρόταση για Δρίτσα, που είχε

καταθέσει άλλη ομάδα. Πρόταση που αναγκάστηκε να δεχτεί σαν εναλλακτική ο Τσίπρας, με τον όρο όμως ότι –αν γίνει δεκτή– θα περιλαμβάνει το Μητρόπουλο ως αντιπεριφερειάρχη! Προφανώς, είχε επικοινωνήσει μαζί του και είχε την έγκρισή του.

Πραγματικά δεν έχει κανένα νόημα να παρακολουθήσουμε το τέλος του σίριαλ. Είτε φτάσουν σε συμβιβασμό είτε πάνε σε διάσπαση (όπως φαίνεται να είναι το πιθανότερο), το ίδιο κάνει. Με το τελευταίο επεισόδιο, μια παραπεταμένη μάχη ανταλλαγής ονομάτων για την υποψηφιότητα μιας περιφέρειας, απέδειξαν ότι δεν υπάρχουν αρχές που να τους ενώνουν, αλλά μόνο οπορτουνιστικοί-εξουσι-

σιαστικοί υπολογισμοί.

ΥΓ1: Στο φινάλε, τους προέκυψε και ο Γ. Δημαράς ως υποψήφιος περιφερειάρχης Αττικής με ανεξάρτητο συνδυασμό. Αλήθεια, αυτόν γιατί δεν τον προσέγγισαν, αφού τηλεοράσεις που έθεσαν;

ΥΓ2: Ο Αλαβάνος δηλώνει μετανιώμενος που προώθησε τον Τσίπρα στην προεδρία του ΣΥΝ. Καλά, αυτό το έραψε, δεν χρειάζοταν να μας το πει. Το σκοπό του θα είχε αξία να παραδεχτεί. Νόμιζε ότι θα είχε έναν οχυρώνθρωπο, ολλά ο «μικρός» έβγαλε δοντάκια, μάζεψε και μια παρέα γύρω του και διεκδίκησε ρόλο ουσιαστικού αρχηγού. Αν θελει να είναι ειλικρινής (λέμε τώρα) ο Αλαβάνος, θα έπρεπε να αναφωνήσει: «την πάτησα!»

Εκλογές, το ανώτατο στάδιο του αγώνα

Ο τίτλος μας προϊδεάζει για το τι θα διαβάσουμε στη συνέχεια: «Όπλο στον αγώνα του λαού τα αποτελέσματα των εκλογών - Στη συνέλευση των εργαζομένων του ΟΣΕ στη Λάρισα μίλησαν υποψήφιοι της "Λαϊκής Συσπείρωσης" (Ριζοσπάστης, 9.9.10). Μα καλά, πήγαν οι υποψήφιοι του Περισσού σε μια απεργιακή συνέλευση ενός κλάδου που βρίσκεται μπροστά σε μια ολομέτωπη επίθεση εκ μέρους της κυβέρνησης και της τρόικας, και μίλησαν για τις εκλογές; Και όμως, αυτό έγινε. Άλλωστε, η «Λαϊκή Συσπείρωση» είναι ο δημοτικός συνδυασμός του Περισσού και βγαίνει μπροστά μόνο σε προεκλογικές περιόδους.

Οπως διαβάζουμε στο ρεπορτάζ, οι υποψήφιοι κατήγειλαν στους απεργιούς σιδηροδρομικούς «την παράδοση στο μεγάλο κεφάλαιο μιας ακόμα κρατικής επιχείρησης στρατηγικού χαρακτήρα» και σημείωσαν ότι «πρέπει να οργανώσουμε την πάλη για απόκρουση της ιδιωτικοποίησης», «για να μη γίνουν αυξήσεις στα εισιτή-

ρια, περικοπές στα δρομολόγια και μείωση στα δίκτυα, για να μην απολυθεί κανές εργαζόμενος, να γίνουν προσλήψεις του αναγκαίου προσωπικού, με μόνιμη και σταθερή εργασία με πλήρη δικαιωμάτων». Αναφέρθηκαν στην ανάπτυξης του σιδηροδρόμου, που όμως «μπορεί να γίνει με μια μια άλλη ανάπτυξη που θα έχει αποκλειστικό κριτήριο την ικανοποίηση των εργατικών και λαϊκών αναγκών». Και πώς κατέληξαν (πάντα κατά το ρεπορτάζ); «Το αποτελέσμα των εκλογών πρέπει να αποτελέσει όπλο στον αγών

Πλην του γενικού στόχου να αλεστούν σκόπιμα σε ενιαίο πολιτικό εκπαιδευσης και κατάρτιση με τελικό «προϊόν» τον απασχολήσιμο, που έχει αποδεχτεί την ήττα του ξεδοντιάσματος κάθε εργασιακής κανονικότητος και δικαιώματος, το νομοσχέδιο για τη Διά Βίου Μάθηση, περιλαμβάνει και κάποιες άλλες διατάξεις, που ανοίγουν επικίνδυνους δρόμους για το δημόσιο σχολείο και τους εκπαιδευτικούς του.

Είναι γνωστό ότι η «αποκέντρωση» και της εκπαίδευσης αποτελεί διακηρυγμένη επιλογή του ΠΑΣΟΚ, ενώ στο παρελθόν έχουν γίνει και προσπάθειες βίαιης μεταφοράς αρμοδιοτήτων του υπουργείου Παιδείας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση (επί υπουργίας στο Παιδείας του Γιώργου Παπανδρέου το 1994-1995). Στόχος παραμένει πάντα η αποφόρτιση του κράτους από τις υποχρεώσεις του απέναντι στους πλίτες και η μεταφορά των βαρών στις πλάτες των ίδιων των εργαζομένων μέσω της επιβολής πρόσθετων φόρων και ανταποδοτικών τελών από τους καταχρεωμένους Δήμους. Επειδή αυτές οι προσπάθειες συνάντησαν την μήνην των εκπαιδευτικών, οι οποίοι είχαν ήδη την πικρή εμπειρία της μεταφοράς της αρμοδιότητος της σχολικής στέγης στους Δήμους, η κυβέρνηση επέλεξε σ' αυτή τη φάση προσεχτικότερα και μετρημένα βήματα. Το νομοσχέδιο κάνει λόγο (άρθρα 7 και 8) για τη μεταφορά της Διά Βίου Μάθησης στις Περιφέρειες και τους Δήμους, οι οποίοι καταρτίζουν, στο πλαίσιο του «τοπικού αναπτυξιακού προγράμματος» το «τοπικό

Διατάξεις με «ουρά»

πρόγραμμα διά βίου μάθησης», που περιλαμβάνει «ιδίως επενδύσεις, προγράμματα ή επί μέρους δράσεις γενικής εκπαίδευσης ενηλίκων και γενικότερα δράσεις εφαρμογής της δημόσιας πολιτικής διά βίου μάθησης σε τοπικό επίπεδο» που μπορεί να είναι και «οι δραστηριότητες σύνδεσης των σχολικών μονάδων με την κοινωνία». Τέτοιες δραστηριότητες είναι π.χ. τα διάφορα πολιτιστικά και περιβαλλοντικά προγράμματα που διοργανώνουν οι Δήμοι σε συνεργασία με τις σχολικές μονάδες. Ενα κομμάτι, δηλαδή, της σχολικής ζωής παραχωρείται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση (ΤΑ) και το κόστος της μεταβιβάζεται αργά αλλά σταθερά στους «χορηγούς», τους γονείς και τους δημότες, αφού το νομοσχέδιο προβλέπει ότι «οι δράσεις του τοπικού προγράμματος διά βίου μάθησης μπορεί να χρηματοδοτούνται από τον τακτικό προϋπολογισμό... από επιχορηγήσεις και από ιδίους πόρους του Δήμου». Η ίδια φιλοσοφία που εξυπηρετεί τον ποταπό στόχο της μετακύλισης του κόστους στις πλάτες των δημοτών και της παρέμβασης της «τοπικής κοινωνίας» (δημοτικοί άρχοντες, επιχειρηματίες, σύλλογοι και τα ρέστα) στη διαμόρφωση προγραμμάτων που αφορούν το περιεχόμενο των σχολείων, απαντάται και στο άρθρο 22, που φέρει τον ψευδεπίγραφο τίτλο «συμμετοχή της σχολικής κοινότητας και της τοπικής κοινωνίας».

Αναφέρεται ότι στο τοπικό αναπτυξιακό πρόγραμμα που εκπονεί ο Δήμος «περιλαμβάνεται το τοπικό πρόγραμμα υποστήριξης (sic) της εκπαίδευσης και διά βίου μάθησης», ενώ υπογραμμίζεται ότι «κατά την εκπόνηση του τοπικού προγράμματος υποστήριξης της εκπαίδευσης και διά βίου μάθησης λαμβάνονται υπόψη οι εκθέσεις αξιολόγησης και τα προγράμματα δράσεις που προβλέπονται στο άρθρο 32 του ν. 3848/2010» (του πολυνομοσχέδιου δηλαδή της Διαμαντοπούλου). Εποικονομούνται στην διατάξη της Διαμαντοπούλου όπι η «αξιολόγηση» είναι απλά μια εσωτερική διαδικασία που σκοπό έχει τη βελτίωση σχολικών μονάδων-εκπαιδευτικών και αποδεικνύεται ότι αποτελεί μοχλό κατηγοριοποίησης των σχολείων. Στους Δήμους επίσης αποκεντρώνονται και τα Σχολεία Δευτερης Ευκαιρίας, που ως τώρα λειτουργούσαν στο πλαίσιο της δημόσιας, δωρεάν Παιδείας.

Μια άλλη διάταξη με «ουρά», που ανοίγει τους ασκούς του Αιδουλού για την καταστρατήγηση των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών, αλλά και για τη «σούμπιτη» μεταφορά τους στην ΤΑ (μην ξεχνάμε ότι με τους νόμους 2218/1994 και 2240/1994 οι εκπαιδευτικοί είναι ήδη νομαρχιακοί υπάλληλοι), είναι αυτή που προβλέπει (άρθρο 26, παρ.10) με Υπουργική Απόφαση την υποχρεωτική διάθεση των εκπαιδευτικών της δημόσιας, δωρεάν Παιδείας.

κής γλώσσας της χώρας προέλευσης των μαθητών».

Κυβέρνηση και υπουργείο Παιδείας μας δουλεύουν χοντρά. Ενώ έχουν καταδικάσει το σύνολο των εργασιακή ανασφάλεια και την ανεργία και την απομακρυμένη επαρχία στη μιζέρια και τον αφονισμό, ενώ έχουν στήσει τη δημόσια, δωρεάν Παιδεία στο απόσπασμα με τα συνεχή μέτρα που λαμβάνουν και τα σχέδια που ετοιμάζουν και έχουν γκετοποίησει και εξαθλιώσει τους οικονομικούς μετανάστες και τις περιθωριοποιημένες κοινωνικές ομάδες, εξαπολύοντας εναντίον τους ένα ονελέτο και διαρκές κυνηγητό, θέλουν τώρα να μας πείσουν ότι τους πήρε ο πόνος για τα παιδιά των αθλίων.... Εδώ έχουν εξαφανίσει τις τάξεις ένταξης και τα τμήματα υποδοχής σε όλα τα σχολεία που ως τώρα λειτουργούσαν, ετοιμάζουν τμήματα 30 μαθητών και συγχωνεύσεις-καταργήσεις τμημάτων και σχολείων, αδιαφορούν μπροστά στα χλιάδες κενά και τις εκατοντάδες χαμένες διδακτικές ώρες για τα «κανονικά» παιδιά και τώρα θα ενδιαφερθούν για τα «απόπαιαδα» της εκπαιδευτικής διαδικασίας, που οι ιδιοί έχουν ξεγράψει με τη σκληρή ταξική τους πολιτική; Κονδύλια θα μασήσουν οι επιτήδειοι και οι «αρμόδιοι» και τίποτε πέραν αυτού, μαζί με μια ξεθωριασμένη βιτρίνα έργων «κοινωνικής πολιτικής», που περιέχει και τον κίνδυνο της κατηγοριοποίησης των σχολικών μονάδων.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Πολυζωγόπουλος

Φτιάξτε εκπαιδευτικούς δούλους των καπιταλιστών

Στο πλαίσιο των συναντήσεων που έκανε την προηγούμενη βδομάδα ο Παπανδρέου με τους «κοινωνικούς φρεγίς», έσκασε μύτη και ο Πολυζωγόπουλος, με την ιδιότητα του προέδρου της ΟΚΕ. Ουδείς, βέβαια, ασχολήθηκε μαζί του, καθώς την ΟΚΕ την έχουν χειρέψει, αυτός όμως κατέθεσε και υπόμνημα με τον βαρύγουπο τίτλο «επτά προτάσεις μεσοβραχυχρόνιας απόδοσης και δέκα κατευθυντήριοι στόχοι ενός 10ετούς σχεδίου για την ενίσχυση της επιχειρηματι-

τικότητας, αύξησης του πλούτου και διάθεσής του για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής».

Η σειρά με την οποία έχει βάλει τους στόχους τα λέει όλα. Πρώτα θα ενισχυθεί η επιχειρηματικότητα, η οποία θα οδηγήσει στην αύξηση του πλούτου, ο οποίος θα χρησιμοποιηθεί για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής. Δεν αξίζει τον κόπο ν' ασχοληθεί κανείς με τα φιληναρφήματα ενός «τελειωμένου» πρώην εργατοπατέρα (κάποιοι άλλοι τα έγραψαν κι

αυτός απλά τα κατέθεσε), στεκόμαστε όμως σε ένα κεφάλαιο, το οποίο αναφέρεται στην «ανάπτυξη επιχειρηματικής παιδείας στη χώρα μας». Η ενθάρρυνση της φιλοδοξίας, καθώς και η σημασία της δημιουργικότητας και της επιχειρηματικότητας, πρέπει να χαίρουν ευρείας εκτίμησης και να μην συγχέονται αποκλειστικά και μόνον με τις επιχειρήσεις και την αποκόμιση κέρδους», γράφει ο Πολυζωγόπουλος. Αμέσως μετά προτείνει την ευθυγράμμιση των εκπαιδευτι-

κών σ' αυτό το στόχο: «Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να συμμετέχουν πλήρως στην προσπάθεια διάδοσης του ορθού μηνύματος. Οι διδάσκοντες ενδέχεται να διάκεινται αρνητικά σε έναν «στενό» ορισμό της επιχειρηματικότητας, όπως συμβαίνει όσον αφορά τη σύσταση νέων επιχειρήσεων, αλλά να είναι περισσότερο πρόθυμοι να δεχθούν μια ευρεία έννοια του όρου αυτού ως βασικό διά βίου προσόν. Εν προκειμένω, κρίνεται σκόπιμη η χρήση μιας «επιχειρηματικής κλίμακας» για την ανάπτυξη σχετικών δραστηριοτήτων, καθώς και η συμβολή της διδασκαλίας για την εισαγωγή του «επιχειρηματικού πνεύματος» στις τάξεις». Αφού προτείνει διάφορα γενικόλογα για την εκπαίδευση των εκπαιδευτικών σ' αυτή την κατεύθυνση, φτάνει στο ζουμή: «Η σύναψη εταιρικών σχέσεων με τους εργοδότες, τις συνδικαλιστικές οργανώσεις και τις ΜΚΟ, θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι αποβαίνει προς όφελος της μεταφοράς γνώσεων».

◆ Απλήρωτοι επαρφένουν οι εκπαιδευτικοί που έχουν διατεθεί για συμπλήρωση ωραρίου. Συγκεκριμένα, σε πολλές περιοχές δεν πληρώνονται τα οδοιπορικά, με την αιτιολογία ότι η σχετική νομοθεσία προβλέπει μετακίνηση μεταξύ πόλεων ή κωμοπόλεων και δεν περιλαμβάνονται στη σχετική ρύθμιση τα χωριά.

◆ Απλήρωτοι παραφένουν, παρά τις διαβεβαιώσεις της Διαμαντοπούλου ότι θα πληρωθούν άμεσα, κατά τις πρόσφατες κινητοποιήσεις στα βαθμολογικά κέντρα και οι εκπαιδευτικοί που απασχολήθηκαν με οποιοδήποτε τρόπο στις Πανελλαδικές Εξετάσεις. Υπενθυμίζεται ότι υπήρξαν σοβαρές μειώσεις των αμοιβών (από 5% έως και 63%!!) στις ήδη χαμηλές αμοιβές που ήταν «παγωμένες» εδώ και τέσσερα χρόνια, από το 2006.

◆ Απλήρωτες παραφένουν οι υπερωρίες για το 2010.

◆ Δεν έχουν πληρωθεί οι αμοιβές των επιμορφωτών και οι αποζημιώσεις των επιμορφωμένων για την περιστή εισαγωγική επιμόρφωση στα ΠΕΚ.

Τσιράκια των αφεντικών

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός... να παραμένει άπωτος ο καπιταλισμός...

Οσοι καίγεστε να διαβάσετε για τον ανασχηματισμό μπορείτε ν' αποφύγετε τις τρεις επόμενες παραγράφους και να προχωρήσετε στο δεύτερο μισό της στήλης. Βέβαια, καλύτερα προστρέξτε σε άλλες Κοντροστήλες που σίγουρα διέχουν πολλά να σχολιάσουν. Πάντως σε μερικά σημεία ο (κάθε) ανασχηματισμός δυμίζει το ανέκδοτο με τον λοχαγό που έλεγε: – Σήμερα δ' αλλάξουμε σώβρακα. Λοιπόν, Παπαδόπουλε άλλαξε με τον Κωνσταντίνη, Νικολάου με τον Αδανασιάδη κλπ...

Αυτή η ιστορία-υστερία με το κάπνισμα δεν είναι καινούργια. Ήταν 11 Σεπτεμβρίου μόλις του 1907 (τότε που ο Κωνσταντίνος Καραμανής θείος ήταν μόλις εξή μηνών και ο Ξενοφών Ζολώτας τριάμισι ετών) όταν η δημοσιογράφος Lucy Gaston ξεκίνησε την πρώτη εκστρατεία κατά του καπνίσματος, βγάζοντας και σχετικό περιοδικό. Η κίνησή της να γίνει πρώτη εκδότρια βάζει σε σκέψεις... Αλήθεια, διαβάσατε στον ανεξάρτητο τύπο – πυλώνα της δημοκρατίας και προπύργιο της αλήθειας – όλη την αναπτυσσόμενη φιλολογία περί το ζήτημα;

Τέσσερις μέρες (13 Σεπτεμβρίου) του 1975, εκδόθηκαν η απόφαση της δίκης των βασανιστών της ΕΣΑ. Στο σκαμνί είχαν καδίσει δεκατέσσερις αξιωματικοί και δεκαοκτώ οπλίτες, το όλον τριάντα δύο παιδά του λαού και δεν χάνουμε τίποτε να δυμηθούμε τις ποινές: Εικοσιενία χρόνια στον Χατζηζήση, είκοσι στους Θεοφιλογιανάκο και Σπανό, δεκαπέντε στον Τσάλλα, εφτά στον Κόφα, εξη στους Αντωνόπουλο και Πέτρου, πέντε στον Αγγελή (ή Τσέλιγκα), τέσσερα στους Πεταλά και Δεμερζήδη (ή Σερίφη), τρία στον Κένιχ, δύο στους Διαμαντόπουλο και Παπαχαραλάμπους, ένα χρόνο με αναστολή στον Οικονόμου, εξη μήνες στον Γκόρο και πέντε χρόνια με αναστολή στον Γκουντέβα.

Ας κλείσουμε τον κύκλο της ιστορικής περιπλάνησής μας, σταματώντας στην ιστορική 14η Σεπτεμβρίου του 2000: Ήταν τότε που ο ανεξάρτητος βουλευτής Γιώργος Καρατζαφέρης (διαγραφέες από τη ΝΔ) σε συνέντευξη που έδωσε στο Ζάππειο, παρουσίασε την ιδρυτική διακήρυξη του κόμματός του. Ο Λαϊκός Ορδόδοξος Συναγερμός με το γνωστό σήμα –αξίζει να ψάξετε γι' αυτό όσοι δεν το κάνατε– σχηματίζονταν με βασικό σύνθημα «με τους Ελλήνες για την Ελλάδα» (χωρίς το Πατούλιδειο «ρε γαμώτο»). Τουτέστιν, την Τρίτη έχει τα δεκάχρονά του, μία επέτειος που δεν πρέπει να αμαρωθεί από τις κινήσεις του κολίγα, εεε... συγνώμη, του Ψωμιάδη.

Τι να πρωτογράψει κανές για τον ανασχηματισμό; Η χαρά του σχολιαστή και –πολύ περισσότερο– η χαρά της παραπολιτικής στήλης. Εχουμε και λέμε λοιπόν για αρχή: Συγχωνεύονται οι Κοινωνικές Ασφαλίσεις με το υπουργείο Υγείας. Η ειδηση δεν είναι ότι το αναλαμβάνει ο... εκποιητής Ανδρέας Λοβέρδος, αλλά ότι ονομάζεται πλέον υπουργείο Υγείας... Διατροφής και Αδλησης. Προβλέπει νομοσχέδια που θα καθορίζουν τη διαθέσιρφή για να είμαστε υγιέστεροι και να μην επιβαρύνουμε τον προϋπολογισμό (όπως με το κάπνισμα), αφού είναι δεδομένη η ανησυχία, μέριμνα και αγάπη του κράτους για το πόνο... Οσο για το «άδλησης», τι άλλο από ένταξη καποε και ποδήλατου στην καθημερινότητά μας, according to Giorgakis καθημερινότητα; «Οι κουλοχέρηδες ανέλαβαν κυβερνηση, σήγουρα δα μας κόψουν το ένα χέρι» που 'λεγε κι ο Νίνος Χριστιανόπουλος.

Περιχαρές υποδεχόμαστε την επανασύσταση του υπουργείου Ναυτιλίας με την επωνυμία υπουργείο Θαλασσών Πολιτικών και Νήσων. Θαλάσσεις πολιτικές, γεαθ, κάν' τα δάλασσα! Ομοια χαρά προσφέρει και η τοποδέπτηση του ποιητή Τηλέμαχου στο υπουργείο πολ-του με αρμοδιότητες στα μουμουέ... Ξεπερνάμε τη βαθιά θλίψη για τον αδόκητο χαμό της Κατερίνας που αρνήθηκε να γίνει χαλίφης, ξεπερνάμε το σκάνδαλο Σκανδαλίδη που από την ξέρη Κω αναλαμβάνει την διψασμένη Γεωργία και πάμε στον πολυβραβευμένο Μιχάλη. Οστις τώρα καλείται να εξαρθρώσει νέες... οργανώσεις που κινούνται στο χώρο της Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, με τις φήμες να τις συνδέουν με το κοινό έγκλημα...

Κατά τα λοιπά, υπουργός Προ-πο γίνεται ο μέγας Παπούστης (τουτέστιν Πεταλωτής ανδρώπων), με υφυπουργό τον Οδωνά (για Αμαλία δεν ακούστηκε τίποτε ακόμη). Ο προερχόμενος από τη σκεπασμένη με αναπτυξιακή ταφόπετρα Θράκη Σωκράτης Ξυνίδης μετακινείται στο υπουργείο Ανάπτυξης, με περί τη βόρεια Ελλάδα αρμοδιότητες, ενώ τη δέση του στην Ιποκράτους αναλαμβάνει ως γραμματέας ο Μιχάλης Καρχιμάκης (ελπίζουμε τώρα ν' αποκτήσει εκείνο το πολυπόδητο κινητό των οχτακούσιων ευρώ ως καρμένος πρώντης της γαλάζιας διασπάσιτης του δημόσιου χρήματος). Τέλος, υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης (με αρμοδιότητες στη μεταναστευτική πολιτική) αναλαμβάνει η Άννα Νταλάρα. Προφανής ευκαιρία να λειτουργήσει παραπληρωματικά ως προς τα καθήκοντα του συζύγου-πρέσβη. Καλή δέληση να υπάρχει (στην ύπατη αρμοστεία του ΟΗΕ υπάρχει πάντως...).

Κοκκινοσκουφίστα

■ ΟΤΕ

Στόχος μισθοί και εργασιακές σχέσεις

Πριν μερικά χρόνια και ενόψει του ξεπουλήματος του ΟΤΕ στο ιδιωτικό κεφάλαιο, η «πράσινη» συνδικαλιστική γραφειοκρατία ήρθε σε συμφωνία με τη «γαλάζια» κυβέρνηση, πουλώντας εν ψυχρώ τους νέους εργαζόμενους, οι οποίοι άρχισαν να προσλαμβάνονται με διαφορετικό εργασιακό καθεστώς. Πούλησε τα παιδιά της, για να διατηρήσει κάποια από τα δικά της κεκτημένα.

Τώρα, η υπό τη γερμανική Deutsche Telekom διοίκηση του ΟΤΕ απαιτεί να τεθούν επι τάπητος και οι μισθοί και οι εργασιακές σχέσεις των παλιών εργαζόμενων, διότι «κοστίζουν» υπερβολικά. «Το εργασιακό κόστος αντιστοιχεί σήμερα στο 33% των εσόδων του οργανισμού, έναντι μέσου όρου 22% στην Ευρώπη», εξαιτίας «παρελθοντικών όρων, όπως τα χρονοεπιδόματα και οι ωριμάσεις, που νομοτελειακά αυξάνουν το κόστος και πρέπει να καταργηθούν για να παραμείνει υγιής ο ΟΤΕ», απεφάνθη ο φον Βουρλούμης, που διατηρείται ακόμη στα πόστα του προέδρου και του δι-

ευθύνοντος συμβούλου του ΟΤΕ, παρά τη δίωξη σε βαθμό κακουργήματος που αντιμετωπίζει. «Θα επιδιωχθεί νέο εργασιακό καθεστώς, κατόπιν διαπραγματεύσεων με την ΟΜΕ-ΟΤΕ», είπε ο Βουρλούμης, σημειώνοντας ταυτόχρονα ότι δεν έχει αυτοπάτες ότι οι επιδιωκόμενες αλλαγές θα γίνουν εύκολα. Ομως, «δεν υπάρχει άλλη επιλογή», συμπλήρωσε, προσθέτοντας με νόημα ότι είναι προτιμότερο να υποστούν σήμερα όλοι οι εργαζόμενοι θυσίες, παρά να έρθει η στιγμή που κάποιοι θα υποχρεωθούν να φύγουν!

Οπως λένε οι πληροφορίες, ο Βουρλούμης έστειλε επιστολή στην ΟΜΕ-ΟΤΕ με την οποία ζητάει την κατάργηση του χρονοεπιδόματος και των ωριμάσεων, τη μείωση της ομοιβής για υπερωρίες και, βέβαια, μηδενικές αυξήσεις για το 2010 και το 2011. Ζητά, επίσης, αλλαγή των άρθρων του κανονισμού προσωπικού που αναφέρονται στις απολύτες.

Προσέξτε την επιχειρηματολογία: ο ΟΤΕ δεν υποστηρίζει ότι δεν είναι κερδοφόρος, αλλά κάνει σύγκριση του εργασιακού «κόστους» σε σχέση με τα έσοδα. Είτε αλληθεύουν τα ποσοστά που ανέφερε ο Βουρλούμης είτε όχι, η σύγκριση δεν έχει καμιά σημασία. Το ποσοστό θα μπορούσε να μειωθεί εάν αυδάνονταν τα έσοδα, οπότε με τη λογική αυτή θα μπορούσαμε να κατηγορήσουμε τη διοίκηση Βουρλούμη για ανικανότητα, διότι έχασε πελάτες και έσοδα έναντι των ανταγωνιστών της. Αυτό, όμως, είναι κάτι που αφορά τα αφεντικά του μάνατζερ Βουρλούμη και όχι τους εργαζόμενους.

Στην εποχή του Μηνημόνιου και της οικονομικής κατοχής, κάθε καπιταλιστική επιχείρηση, ακόμη και ο κερδοφόρες σαν τον ΟΤΕ, αναζητά τρόπους ν' αυξήσει την κερδοφορία της μέσω των δικαιωμάτων των εργαζόμενων. Ο ΟΤΕ είναι μια λαμπτρή απόδειξη του άρδη και μισθοί είναι συγκοινωνούντα δοχεία. Για ν' αυξηθούν τα κέρδη πρέπει να μειωθούν οι μισθοί. Αυτό όμως «διαβάζεται» κι αντίστροφα.

Μη τον είδατε τον Παναί (Βουρλούμη)!

Λίγα ήτεπτά στο δημαρχείο για να δικαιοιογηθεί η «περιοδεία»

Η παροιμιώδης φράση «μη τον είδατε τον Παναί» ταιριάζει γάντι στην περιοδεία που πραγματοποιήσε στη Θράκη ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος του ΟΤΕ Παναγής Βουρλούμης.

Οσοι δημοσιογράφοι προσήλθαν στην ώρα τους το απόγευμα της Τρίτης στο δημαρχείο της Ξάνθης, σχάσαν την ευκαιρία να δουν από κοντά μια πολυσυζητημένη persona της πολιτικής οικής, που πριν λίγο καιρό έφευγε από την πίσω πόρτα του ανακριτή για να τους αποφύγει... Κι αυτό γιατί ο πρόεδρος του ΟΤΕ προσήλθε νωρίτερα από την ανακοινωθείσα ώρα, ολοκλήρωσε τις ευχαριστίες του προς τον δημαρχο Ξάνθης για την αρωγή στη διάθρηση της Ξάνθη και τώρα θα β

■ **Τσέπωσαν κρατικό χρήμα και απολύουν εργαζόμενους**

ΟΙ ΣΤΥΓΝΟΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΣΣΟΣ ΑΕ

Την Πέμπτη 2 Σεπτέμβρη, από το «Ριζοσπάστη» πληροφορηθήκαμε ότι την προηγούμενη μέρα η Ομοσπονδία Τύπου και Χάρτου, η Πανελλαδική Ενωση Λιθογράφων Μισθωτών Γραφικών Τεχνών Τύπου και Συναφών Επαγγελμάτων και το Σωματείο Εργαζομένων στα Πρακτορεία Τύπου, με κοινή παράσταση διαμαρτυρίας στην «Ελευθεροτυπία», απαίτησαν την άμεση ανάκληση των 20 απολύσεων στα τυπογραφεία της εφημερίδας, που είχε ανακοινώσει η ιδιοκτησία της δυο μέρες πριν. «Η εργοδοσία της Χ.Κ. Τεγόπουλος («Ελευθεροτυπία»)... πετάει τους εργαζόμενους στο δρόμο σα στυμμένες λεμονόκουπες, καλώντας τους να πληρώσουν αυτοί τα σπασμένα της κρίσης που δημιούργησαν τα υπερκέρδη του κεφαλαίου», σημείωνε σε ανακοίνωσή της η Πανελλαδική Ενωση Λιθογράφων, που ελέγχεται από το ΠΑΜΕ. Σηκώνοντας ψηλά τη σημαία της ταξικής αδιαλλαξίας, σημείωνε ο «Ριζοσπάστης»:

«Στη χτεσινή παράσταση διαμαρτυρίας, τα μελη των ταξικών συνδικάτων, σημείωσαν την ανάγκη "να ανακληθούν τώρα οι απολύσεις, να μην πληρώσουν οι εργαζόμενοι την κρίση τους" και ταυτόχρονα κάλεσαν όλους τους εργαζόμενους, την ερχόμενη Κυριακή, 5 Σεπτέμβρη, σε ανοιχτό Διοικητικό Συμβούλιο στα γραφεία του Σωματείου για "να οργανώσουμε τον αγώνα μας για τις απολύσεις και την υπογραφή ικανοποιητικής Συμβασης Εργασίας 2010". Την ίδια στιγμή, απαίτησαν συνάντηση με την εργοδοσία, η οποία, ωστόσο, ήταν... άφαντη».

Μέσα στον Αύγουστο, κυκλοφορούσαν στο Ιντερνετ πληροφορίες, ότι 20 απολύσεις έκανε στα τέλη Ιούλη και η «Τυποεκδοτική ΑΕ» του Περισσού, η οποία –σύμφωνα μ' αυτές τις πληροφορίες– θα προχωρούσε σε απολύσεις 20 εργαζόμενων το μήνα μέχρι και τον Οκτώβρη. Επειδή είναι πάγια αρχή της εφημερίδας μας να μη δημοσιεύει πληροφορίες που δεν έχει επιβεβαιώσει, ψάχναμε το θέμα για να δούμε τι ακριβώς συμβαίνει. Από τη δύσκολη θέση μας έβγαλε η Αλέκα Παπαρήγα, η οποία σε συνέντευξή της στην πρωινή εκπομπή της NET, την περασμένη Δευτέρα, επιβεβαίωσε

τις πληροφορίες για τις 20 απολύσεις, συνοδεύοντας την επιβεβαίωση με ένα πολύ... πρωτότυπο σκεπτικό:

«Είναι επιχείρηση που δρα μέσα σε συνθήκες καπιταλιστικής αγοράς και επομένως έχει όλες τις αντίστοιχες δυσκολίες. **Σε όλες πις επιχειρήσεις του κλάδου γίνονται απολύσεις.** Είμαστε στόχος μιας επιθεσης που μας παρουσιάζει ως μια κερδοφόρα επιχείρηση. Εμείς έχουμε μεγάλη συρρικνωση των εργασιών μας. Εμείς παλεύουμε κατά του καπιταλισμού. Θα κλείσουν και μεγάλες επιχειρήσεις. Μας περιμένουν στη γνήσια με επιθεσεις των τελευταίων χρόνων που αφορούν στην Τυποεκδοτική!!!

Τι να πρωτοσχολίσεις εδώ; Και μόνο το ότι η Παπαρήγα οχυρώνεται πίσω από τις απολύσεις που κάνουν όλες οι επιχειρήσεις του κλάδου, αποτελεί παραδοχή του ότι η κομματική τους επιχείρηση δεν είναι πάρα μια καπιταλιστική επιχείρηση του εκδοτικού-εκτυπωτικού κλάδου. Απολύουν οι άλλοι, απολύουμε κι εμείς, τι άλλο μπορούμε να κάνουμε; Πριν σχολιάσουμε οπιδήποτε, θυμίζουμε ότι είχαν προηγηθεί περικοπές μισθών στο «Ριζοσπάστη», τις οποίες είχαν δικαιολογήσει πολιτικά, λέγοντας ότι αφορούν τη λειτουργία του κόμματος και ότι έγιναν εθελοντικά, μπερδεύοντας την κομματική λειτουργία με τα εργασιακά θέματα. Ας μας πουν, όμως, τι επιτέλους είναι η «Τυποεκδοτική»; Τώρα μας λένε ότι είναι «επιχείρηση που δρα μέσα σε συνθήκες καπιταλιστικής αγοράς». Στο ντιμπέιτ του περισσού Σεπτέμβρη, όμως, η Παπαρήγα έλεγε ότι δεν είναι καπιταλιστική επιχείρηση:

«Εμείς, ακριβώς επειδή δε θέλουμε να εξαρτόμαστε από τον εκβιασμό επιχειρηματιών, προσπαθούμε –ιδιαίτερα στον τομέα της προπαγάνδας και των εκδόσεων– να έχουμε τη δική μας αυτοδυναμία. Αν δεν είναι επιχείρηση που αποβλέπει στο κέρδος, αλλά μόνο στην κομματική αυτοδυναμία στον τομέα των εκδόσεων, τότε δεν θα έπρεπε να απολύει εργάτες μόλις έπεισε ο τζίρος. Αυτά τα κάνουν οι τυπικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

Εχει μήπως καμία διαφορά ο άνεργος-απολύμενος από την «Τυποεκδοτική» από τον άνεργο-απολύμενο από την «Ελευθεροτυπία»; Ιδιαίτερα

ναι η ανεργία και για τον ένα και για τον άλλο; Γιατί τα «ταξικά συνδικάτα» έκαναν παρέμβαση στην «Ελευθεροτυπία», όχι όμως στην «Τυποεκδοτική»; Τον ίδιο αριθμό εργαζόμενων δεν απέλυσαν; Το έχουμε γράψει και άλλες φορές. Η «Τυποεκδοτική» είναι μια τυπική καπιταλιστική επιχείρηση, από τις μεγαλύτερες (αν όχι η μεγαλύτερη) του κλάδου. Για να μπορέσει να λειτουργήσει σαν τέτοια, να κάνει μπτίζες και να εισπράττει δωρεάν κρατικό χρήμα (όπως κάθε μεγάλη καπιταλιστική επιχείρηση), η ηγεσία του Περισσού διασχώρισε το «Ριζοσπάστη» από την «Τυποεκδοτική». Το 1996 (κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ), η «Τυποεκδοτική ΑΕ» πήρε δωρεάν κρατικό χρήμα (όπως κάθε μεγάλη καπιταλιστική επιχείρηση), η ηγεσία του Περισσού διασχώρισε το «Ριζοσπάστη» από την «Τυποεκδοτική». Το 1996 (κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ), η «Τυποεκδοτική ΑΕ» πήρε δωρεάν κρατικό χρήμα (όπως κάθε μεγάλη καπιταλιστική επιχείρηση), η ηγεσία του Περισσού διασχώρισε το «Ριζοσπάστη» από την «Τυποεκδοτική».

και πήραν. Πόσες νέες θέσεις εργασίας δημιούργησαν; Καμία! Δεν αναφέρεται τίποτα στην απόφαση για την ολοκλήρωση της επένδυσης, όπως γίνεται με κάθε επένδυση που ολοκληρώνεται. Ομως, από την «Ετήσια Οικονομική Εκθεση για την περίοδο από 1 Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 2009», που κατέθεσε η «Τυποεκδοτική», όπως κάθε ΑΕ, πληροφορούμαστε τα εξής: «Το απασχολούμενο στη Εταιρεία πρωταρικό κατά την 31/12/2009 ανέρχεται σε 347 άτομα, ενώ κατά την 31/12/2008 ανέρχόταν σε 377 άτομα». Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Οτι ο Περισσός εξαπάτησε το ελληνικό κράτος και το σέπτωσε την επιχορήγηση, όπως κάνουν όλοι οι καπιταλιστές. Οχι μόνο δημιούργησε αυτές τις ελάχιστες θέσεις εργασίας που είχε υποχρέωση, βάσει της συμφωνίας του με το κράτος, αλλά μείωσε το πρωταρικό του κατά 30 άτομα! Και τώρα απολύει κι άλλους. Και βέβαια, τα κρατικά όργανα έκαναν τα στραβά μάτια, όπως κάνουν για όλες τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

Η «Τυποεκδοτική» υπήρχη στις διατάξεις του αναπτυξιακού νόμου στις 15.11.2006 με απόφαση του υπουργού Ανάπτυξης (ΦΕΚ 1762, 5.12.2006). Η κατηγορία της επένδυσης ήταν «εφοδιαστική αλυσίδα» και το ύψος της 1.098.560 ευρώ, εκ των οποίων τα 329.568 ευρώ ήταν κρατική επιχορήγηση (30% της επένδυσης). Με την επένδυση αυτή υποτίθεται ότι θα δημιουργούνταν πέντε (αριθμός 5) νέες θέσεις απασχόλησης! Ενα μήνα αργότερα, στις 28 Δεκέμβρη του 2006, η επιχείρηση του Περισσού παίρνει νέο πακέτο, τριπλάσιου ύψους (ΦΕΚ 2514, 22.12.2009) μια γελοία τροποποίηση της σύμβασης, μειώνοντας το ποσό της επένδυσης κατά μερικές εκατοντάδες ευρώ (!), ώστε να πάρουν αναβολή και να μπορέσουν να απορροφήσουν και αυτό το πακέτο την τρέχουσα τριετία.

Πώς θα χαρακτήριζε η ηγεσία του Περισσού μια καπιταλιστική επιχείρηση, που παίρνει διαδοχικές κρατικές επιχορηγήσεις και όχι μόνο δεν αυξάνει –έστω και λίγο– τις θέσεις εργασίας, αλλά τις μειώνει; Ας δώσουν το χαρακτηρισμό στην κομματική τους επιχείρηση. Μέσα στον καπιταλισμό δεν μπορεί να υπάρξουν σοσιαλιστικές νησίδες. Ενα κόμμα που επιλέγει να στήσει καπιταλιστικές επιχειρήσεις θα συμπεριφέρεται ως στυγνός εργοδότης, φορτώνοντας την κρίση στις πλάτες των εργατών. Αυτό κάνει και η ηγεσία του «Κ.Κ.Ε.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Καλώς ξαναβρισκόμαστε αυτή την ιστορική μέρα που άλλαξε τον κόσμο, την 11η Σεπτεμβρίου που αποθράσυνε την τρομοκρατία με αποτέλεσμα –μετά από τόσους ανεξέλεγκτους και ατιμώρητους τσαμπουκάδες– σήμερα κάποιοι να μιλούν αικόμα και για πιθανό πυρηνικό ολέθρο.

Ομως, ως φίλος των πτηνών και εχθρός των φτηνών, δεν έχω σκοπό να δέσω μηνύματα με τέτοιο περιεχόμενο στο πόδι του περιστεριού που ανά δεκαπενθήμερο πετάει προς τον Κορυδαλλό, ενοχλώντας όσους δεν έχουν ή δεν θέλουν να πουλάκι. Το περιστέρι-ταχυδρόμος που χρησιμοποιώντας γραμματοκομιστή (κάτι σας θυμίζει η λέξη από το πολιτικό παρελθόν ε);, είναι θεότρελο, γι' αυτό και μπόρεσα με μικρή δαπάνη να το θέσω στις υπηρεσίες των ταχυμεταφορών. Το προσέλαβα με «stage» και αργότερα το προσάρμοσα στο κινέζικο μοντέλο: δουλεύει μόνο για το φαΐ του, επιτιθέμενο μάλιστα και σε άλλα, άνεργα, αν επιβούλευτούν την πολύτιμη θέση του (παρ' ότι δεν έχει ασφαλίση και επιδόματα).

Μακριγορώ γιατί πληρώνομαι με τη λέξη από μυστικά κονδύλια του ιππουργείου Πολιτείας του Προστάτη, μ' ένα μικρό συμπλήρωμα από το ιππουργείο Πολτού ως παρέχων πολιτιστικές και π

Όλα τριγύρω αλλάζουνε, αλλά ο Τζίγγερ μένει...

Στην αθλητική επικαιρότητα της βδομάδας που πέρασε κυριάρχησαν οι εξελίξεις στα διοικητικά της ΠΑΕ Παναθηναϊκός. Την περασμένη Δευτέρα, ο Τζίγγερ ανακοίνωσε ότι, για το καλό της ομάδας και προκειμένου να διασφαλιστεί η ενότητα της Παναθηναϊκής οικογένειας, χαρίζει στον Πατέρα, στον Βγενόπουλο και στους συμμάχους τους, το 25% των μετοχών της οικογενείας Βαρδινογιάνη, προκειμένου να αποκτήσουν την απόλυτη πλειοψηφία των μετοχών της ομάδας και να μπορέσουν απερίσπαστοι να υλοποιήσουν το όραμά τους για τον Παναθηναϊκό. Ταυτόχρονα, δεσμεύτηκε ότι θα στηρίξει τον Πατέρα για πρόεδρο της ΠΑΕ και θα βοηθήσει με κάθε τρόπο για να γίνουν πράξη οι αγωνιστικοί στόχοι που έχουν τεθεί και ιδιαίτερα η κατάκτηση του πρωταθλήματος.

Στη συνάντησή τους την περασμένη Τετάρτη, Τζίγγερ, Πατέρας και Βγενόπουλος, συμφώνησαν στη 2η εποχή της πράσινης πολυμετοχικότητας. Ο μεγάλος κερδισμένος από τις εξελίξεις είναι ο Τζίγγερ. Αρκεί να σκεφτούμε τι ήθελε ο Τζίγγερ στις διαπραγματεύσεις του Μάη και τι περιλαμβάνει η συμφωνία του Σεπτέμβρη. Το Μάη, ο Τζίγγερ ήθελε τον Πατέρα πρόεδρο και την ομάδα υπό τον έλεγχο της οικογένειας, αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της ΠΑΕ για να καλυφτεί το κόστος των μεταγραφών, να βρει συνέταιρους για να καλυφθεί η οικονομική τρύπα της ΠΑΕ, να φανεί ενωτικός στους οπαδούς του Παναθηναϊκού, να έχει άλλος την ευθύνη για την πορεία της ομάδας και να προχωρήσει η κατασκευή του νέου γηπέδου στο Βοτανικό, με βάση το σχεδιασμό που ο ίδιος έχει κάνει. Με τη συμφωνία του Σεπτέμβρη κατάφερε να ξεμπερδέψει μια και καλή με τη μερίδα των οπαδών που του έκαναν πόλεμο, διασφάλισε τα συμφέροντα της ομάδας (όρα και τα επιχειρηματικά του συμφέροντα, γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι επιαγγελματικές ομάδες είναι πριν και πάνω απ' όλα καπιταλιστικές επιχειρήσεις), διατηρεί τον έλεγχο του πλειοψηφικού πακέτου του Παναθηναϊκού τουλάχιστον μέχρι το ερχόμενο καλοκαίρι, αναγκάζει τους Πατέρα και Βγενόπουλο να συμμετέχουν στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της ΠΑΕ και να νομιμοποιήσουν τις επιλογές από το Μάη μέχρι σήμερα, να μεταθέτει την ευθύνη των εξελίξεων στο νέο πρόεδρο και τέ-

λος το γήπεδο του Βοτανικού

να μένει καταφρήνει εκτός συμφωνίας (Πατέρας και Βγενόπουλος θα ενημερωθούν το επόμενο δεκαήμερο για τις εξελίξεις). Σε απλά ελληνικά δεν δεσμεύτηκε ν' αλλάξει κάτι στον αρχικό σχεδιασμό. Από την πλευρά τους, Πατέρας και Βγενόπουλος απέκτησαν τη διοίκηση της ομάδας και κέρδισαν χρόνο, αφού μετέθεσαν τις οριστικές εξελίξεις στο τέλος της αγωνιστικής περιόδου. Βέβαια, επικοινωνιακά χάραν, καθώς μια μεγάλη μερίδα υποστηρικτών τους, που ήθελε άμεσα λύσεις, «πάγωσε», γιατί έδειξαν ότι «φοβούνται» να αναλάβουν μόνοι τους τις τύχες της ομάδας.

Επί της ουσίας, ο δυο πλευρές προχώρησαν σε μια πρωτοβουλία ανακωχής και ενώνουν τις δυνάμεις τους για να αντιμετωπίσουν το φαινόμενο Μαρινάκη, γιατί σαν καλοί καπιταλιστές έξερον ότι αυτό που μετράει είναι η διατήρηση του Παναθηναϊκού στην κορυφή του ελληνικού πρωταθλήματος και τα φράγκα από την απευθείας συμμετοχή στους ομίλους του Champions League.

Από κοική έως μέτρια χαρακτηρίζεται η αγωνιστική παρουσία της Εθνικής Ελλάδας στα δυο παιχνίδια για τα προκριματικά του Euro 2012. Η ομάδα του Σάντος στον εντός έδρας αγώνα με τη Γεωργία (1-1 το τελικό αποτέλεσμα) δεν κατάφερε να πείσει ότι μπορεί να παίξει ποδόσφαιρο και στον εκτός έδρας αγώνα με τους Κροάτες επιστράτευσε την τακτική Ρεχάγκελ, με δέκα πάιχτες στην άμυνα και κορυφαίο τον Παπασταθόπουλο, για να αποσπάσει την ισοπαλία (0-0), διατηρώντας βαθμολογικά ακέραιες τις ελπίδες της για την πρωτιά του ομίλου. Πολλοί είναι αυτοί που υποστηρίζουν ότι η αγωνιστική παρουσία των εθνικών ομάδων αντικατοπτρίζει το επίπεδο του πρωταθλήματος κάθε χώρας. Παρά το γεγονός ότι στους συλλόγους μπορούν να αγωνίζονται και ξένοι παίχτες που «αλλοιώνουν» τη δυναμική των ομάδων, άρα και του πρωταθλήματος, στο ελληνικό πρωταθλήμα η παραπάνω απόψη βρίσκει την απόλυτη δικαιώση. Χρόνο με το χρόνο η ποιότητα του πρωταθλήματος πέφτει, η «ποδοσφαιρική» παραγωγή της χώρας μας είναι από μικρή έως ελάχιστη και η οικονομική κρίση έχει αναγκάσει τους ελληνικούς συλλό-

γους να «επενδύουν» σε δευτεροκλασίους ξένους ποδοσφαιριστές, που αφαιρούν και δεν προσθέτουν στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Η κατάκτηση του Euro 2004 δεν κατάφερε να αλλάξει την εξελίξη του ποδοσφαιρίου στη χώρα μας και πλέον η κατάσταση θα χειροτερεύει συνεχώς, με προπτική να επιστρέψουμε στην προ Euro εποχή.

Αποτυχημένη ήταν και η παρουσία της Εθνικής μπάσκετ στο Παγκόσμιο πρωτάθλημα της Τουρκίας. Το έργο της ομάδας ήταν από την αρχή δύσκολο, αφού η πορεία της εξαρτιόταν σε σημαντικό βαθμό από το αποτέλεσμα του αγώνα με τη διοργανωτρια Τουρκία, που θα έκρινε και την πρωτιά στον όμιλο. Απόντες,, όμως, ομοσπονδία, προπονητές και παίχτες, είχαν φροντίσει να σηκώσουν τους τόνους και να θέτουν ως στόχο την κατάκτηση μεταλλίου. Αγωνιστικά τα πάντα κρίθηκαν στην Ελλειψη ψηφών, αφού ο Σχορτασιάτης δεν είχε τη δυνατότητα να βγάλει ολόκληρο αγώνα και ο Μπουρούσης δεν μπόρεσε να επανέλθει στο επιθυμητό αγωνιστικό επίπεδο, μετά τον τραυματισμό του. Στον αγώνα με την Τουρκία, οι παίχτες της Εθνικής δεν κατάφεραν να αντέξουν μέχρι το τέλος και από τη στιγμή που έχασαν την πρωτιά στον όμιλο άρχισε και η αντίστροφη μέτρηση. Η σωστή -κατά την ταπεινή μου γνώμη- απόφαση να διαλέξουν αντίτιτο και να χάσουν από τη Ρωσία, προκειμένου να γιλυτώσουν την αναμέτρηση με τους Αμερικανούς, δεν είχε πρακτικό αποτέλεσμα, αφού ο συνδυασμός των αποτελεσμάτων στον όμιλο της Ισπανίας έφερε αντίτιτο στη φάση των «δ» τους Ιβηρες, αντί των επιθυμητών Γάλλων.

Στον αγώνα με την Ισπανία, η αδυναμία της Εθνικής να αντιμετωπίσει τους ψηφούς της αντίτιτης ομάδας ήταν εμφανής και παρά την ηρωική προσπάθεια του Διαμαντίδη, το αποτέλεσμα ήταν η ήττα και ο αποκλεισμός. Το πλέον αξιοσημείωτο γεγονός ήταν η απόφαση του Διαμαντίδη να σταματήσει να αγωνίζεται με την Εθνική. Οι αιχμένες αγωνιστικές υποχρεώσεις με τις ομάδες τους έχουν φέρει τους περισσότερους διεθνείς παίχτες στα όρια της αντοχής τους και με δεδομένο ότι δεν

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Μια μετριότατη κινηματογραφική εβδομάδα ξεκίνησε με επτά ταινίες, από τις οποίες αξίζει να κάνουμε μια αναφορά στις τέσσερις. Οι δύο είναι πρεμιέρες.

Πρόκειται για το «*Ondine*» του Νίλ Τζόρνταν, μια ταινία μέτρια έως συμπαθή, που πάντως δεν δικαιώνει τις προσδοκίες των φίλων του σκηνοθέτη. Είναι η ιστορία ενός ιρλανδού ψαρά που ανακαλύπτει μια νεαρή μισολιπόθυμη

γυναίκα στη θάλασσα. Η μικρή του κόρη πιστεύει πως πρόκειται για γοργόνα και σταδιακά δένεται μαζί της. Μέχρι το τέλος παραμένει θολό το αίνιγμα και το σκοτεινό μυστικό που κρύβεται πίσω από τη γυναίκα-γοργόνα. Ο Νίλ Τζόρνταν σκηνοθετεί ένα ρεαλιστικό παραμύθι για την ποίηση που μπορεί να κρύβει η σκληρή πραγματικότητα στο φόντο των σκοτεινών, όμορφων φαρόποτων της Ιρλανδίας.

Η δεύτερη πρεμιέρα είναι μια ρομαντική αμερικανική κομεντί για ευκαιριακή σχέση ανάμεσα σε δύο νέους, που αναπτύσσεται στη διάρκεια των καλοκαιρινών διακοπών και που δεν λέει να σήβει μετά απ' αυτές, αν και χιλιάδες χιλιόμετρα χωρίζουν πλέον τους τόπους μόνιμης διαμονής τους. Χιλιεπτώμενα πράγματα αλλά σταθερό κοινό και εισπράξεις...

Οι άλλες δύο ταινίες είναι επανεκδόσεις. Η μία είναι «*H*

Ελενα και ο άντρες της και γυρίστηκε το 1956 από τον *Zorba* Ρενουάρ. Πραγματεύεται τον έρωτα και την επιρροή του στην πολιτική. Δεν της λείπουν οι ειρωνικές και αντιπολεμικές αιχμές, πάντα όλα όμως περιστρέφεται γύρω από μια εκθαμβωτική Ινγκριντ Μπέργκραντ που δόλια μιας έπειτα σημείωσης πολωνής πριγκίπισσας που «βάζει φωτιά» με τη γοητεία της στο Παρίσι, σ' ένα σκηνικό χαρούμενου ιμπρεσιονιστικού πίνακα που θυμίζει τον πατέρα του σκηνοθέτη.

Η άλλη ταινία είναι η «*H ηδονή*» του Μάξ Οφίλς. Ο Μάξιμιλιαν Οπενχάιμερ, όπως ήταν το αληθινό του όνομα, γεννήθηκε στη Γερμανία, αλλά, λόγω του ναζισμού, έζησε κυρίως στην Αμερική και τη Γαλλία. Θεωρείται από τους σημαντικότερους σκηνοθέτες του κινηματογράφου, ενώ δύο λεπτές πολύ και στο θέατρο. Θιασώτης της γυναικείας χειραφέτησης και των ικανοτήτων του «ασθενούς φύλου», στήριξε τη συγκεκριμένη ταινία σε τρία μονόπ

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

Μάλλον δεν χρειάζεται να μειωθούμε πολλά κάθε φορά του απευθυνόμαστε στους αναγνώστες μας, σε όλους τους φίλους και συντρόφους, ζητώντας την οικονομική τους ενίσχυση για τη στήριξη της «Κόντρας». Χωρίς ίχνος έπαρσης, νομίζουμε ότι το κάνουμε «ευπροσώπως».

Οι δαπάνες έκδοσης της «Κ» από την αρχή της έκδοσής της είναι συμπιεσμένες στο ελάχιστο. Πέφτει πολλή προσωπική δουλειά σε όλα τα επίπεδα. Εξα από την Αγαθούπολεως 65 πληρώνουμε μόνο τα απαραίτητα. Όμως, και πάλι το κόστος έκδοσης δεν μπορεί να καλυφθεί. Ακόμα κι αν πηγαίναμε την τιμή στο 1,5 ευρώ.

Το που έχουν φτάσει οι τιμές στην αγορά το γνωρίζετε όλες και όλοι, οπότε δεν χρειάζεται να συμπληρώσουμε τίποτα. Θυμίζουμε μόνο πως μόνο αυτό το χρόνο εκδώσαμε **τέσσερα έκτακτα φύλλα**, τα οποία διανεμήθηκαν δωρεάν στους εργαζόμενους, σε τηράζ που συνολικά ξεπέρασε τα 60.000 αντίτυπα. Αυτή η μεγάλη καμπάνια,

50,00 ευρώ

που κράτησε σχεδόν ένα εξάμηνο, με καθημερινή παρουσία συντροφισσών και συντρόφων από τα χαρόματα έξω από εργοστάσια, αμαδούστασια, νοσοκομεία, εμπορικά κέντρα, κάθε ειδούς χώρους εργασίας, φόρτωσε την εφημερίδα με ένα επιπλέον οικονομικό κόστος.

Αντίθετα, το καινούργιο σίτε, που ήταν κάτι που δύο θελαμε και επιτέλους το αποκτήσαμε, είχε ελάχιστο κόστος, γιατί έγινε με προσωπική δουλειά συντρόφων και φίλων, που δεν πληρώθηκαν, και συντηρείται επίσης από τους ίδιους. Με την ευκαιρία,

να πούμε ότι το site για μας είναι βοηθητικό εργαλείο. Δεν μπορεί να υποκαταστήσει την εφημερίδα και βέβαια δεν μπορεί να υποκαταστήσει τη ζωντανή πολιτική δουλειά που γίνεται με την εφημερίδα.

Για να μπορούμε, λοιπόν, χωρίς προβλήματα, να συνεχίσουμε να εκδίδουμε την «Κ» και να συνεχίσουμε τις μεγάλες καμπάνιες με τα δωρεάν έκτακτα φύλλα, ζητάμε την οικονομική σας ενίσχυση. Ποτέ δεν δραματοποιήσαμε την κατάσταση. Ποτέ δεν είπαμε ότι η «Κ» κινδυνεύει. Ούτε τώρα θα το πούμε. Φροντίζουμε την εργασία, φόρτωσε την εφημερίδα με ένα επιπλέον οικονομικό κόστος.

με να λύνουμε τα προβλήματα πριν αυτά εμφανιστούν.

Γνωρίζουμε ότι όλοι τραβάμε ζόρια. Τα διεκτραγώδουμέ, άλλωστε, κάθε βδομάδα από τις στήλες της εφημερίδας. Πάντοτε, όμως, από το υστέρημα των εργαζόμενων στηρίζοταν ο επαναστατικός Τύπος. Ας κόψει ο καθένας και η καθεμιά ό,τι μπορεί, για να στηρίξει την «Κ». Γιατί στηρίζοντας την «Κ» στηρίζει το επαναστατικό κίνημα, στηρίζει τις πολιτικές αποκαλύψεις και την επαναστατική ζύμωση, που τόσο απαραίτητα είναι στην εποχή της καταθλιπτικής κυριαρχίας του γκεμπελισμού. Άλιμον αν χαθεί η δυνατότητά μας να ξεσκεπάζουμε τον καπιταλισμό, να φωτίζουμε τις σκοτεινές πλευρές, να συνδέουμε τα φαινομενικά ασύνδετα γεγονότα, παράγοντας ολόπλευρη πολιτική ζύμωση.

Πάρτε στα χέρια σας το κουπόνι οικονομικής ενίσχυσης της «Κ» και διαδώστε το παντού. Μπορείτε, επίσης, να καταθέσετε χρήματα στο λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας 100/87804638.

Ο πρίγκηψ Νικολάκης ως εκπρόσωπος των καπιταλιστών

Όχι, δεν πρόκειται για τον νιόπαντρο Νικολάκη της εκπεσούσης δυναστείας των Γλεζμπουργκ, τα μελή της οποίας κυκλοφορούν πλέον με διαβατήρια με το επώνυμο Ντεγκρέτσια, αλλά για τον Νικολάκη της εξουσιάζουσας δυναστείας των Παπανδρέου, ο οποίος πάντοτε λειτουργεί ως παντοδύναμος σύμβουλος του αδερφού του, ενώ κάποιες φορές εμφανίζεται και σε... θεσμικό ρόλο (όπως όταν κλείστηκε η συμφωνία για το ξεπούλημα των Ναυπηγείων Σκαραμογκά στην Αμπού Ντάμπι Μαρ), διότι -όπως με σεμνότητα δηλώνει- κουβαλάει βαρύ όνομα, το οποίο έχει πέραση σε σεχήδες, εμίρηδες και λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις.

Ο πρίγκηψ Νικολάκης, λοιπόν, εσχάτως εμφανίζεται όχι ως συγγραφέας βιβλίων τύπου Αρλεκιν, αλλά και ως πολιτικός παράγων, ειδικευμένος στα οικονομικά θέματα. Συνέ-

απειλή να σηκωθούν αυτές οι επιχειρήσεις και να φύγουν από την Ελλάδα, καταλήγει στην πρόταση: «Ένω ένας πλογικός φόρος, την εποχή της παγκοσμιοποίησής όπου το προβολή και να μη δώσει την αποκλειστικότητα σε κάπιοι από τα μεγάλα συγκροτήματα δυσαρεστώντας τα υπόλοιπα». Σ' αυτό το πόνημα, αναμασά τις θέσεις των καπιταλιστών σε δυο σοβαρά ζήτηματα. Αν το έγραφε οποιοσδήποτε άλλος δεν θα του δίναμε καμία σημασία, όταν όμως το γράφει ο πρίγκηψ Νικολάκης το πράγμα αλλάζει. Μέσω αυτού μιλά ο αδερφός του, κλείνοντας το μάτι στους καπιταλιστές και «δίνοντας» τους υπουργούς του, καταπάτως το συνηθίζει κάθε αστός πρωθυπουργός.

Το πρώτο ζήτημα που θίγει ο πρίγκηψ Νικολάκης είναι η «υψηλή φορολογία» στις επιχειρήσεις. Αφού επισείδει την

για ο Νικολάκης είναι οι «υψηλές» ασφαλιστικές εισφορές. Με περισσό θράσος κάνει λόγο για «τεράστιο βάρος των κοινωνικών εισφορών στον μικρό και μικρομεσαίο» και γράφει ότι «το ΙΚΑ πνήγει τις οικογενειακές επιχειρήσεις αλλά και την αγορά εργασίας γενικότερα». Ζητά, λοιπόν, επιστροφή στην «πρόταση του Λαυρίου». Ήταν το 2004, όταν ο Γιωργάκης ζητούσε να εργάζονται ανασφάλιστοι για κάπιοι χρονικού διάστημα οι άνεργοι και οι νέοι! «Η πρόταση είναι απλή -γράφει ο Νικολάκης-: να μειωθούν οι κοινωνικές εισφορές για τους νεοπροσληφθέντες (μέτρο που θα ισχύει για δύο χρόνια) και τα χρόνια εργασίας να υπολογίζονται συντάξιμα!». Θυμίζουμε πως υπερβολικές βρίσκει τις ασφαλιστικές εισφορές και ο διοικητής του ΙΚΑ Ρ. Σπυρόπουλος, άνθρωπος της οικογένειας Παπανδρέου.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγλαούπολες 65-τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μιακατέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθύντης: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

Κυνισμός

Δεν πέρασε απαρατίρητη μια μαραθώνια εμφάνιση του υφυπουργού Οικονομικών Φ. Σαχινίδη στο πρωτόντικο του Mega στις 2 Σεπτέμβρη. Ομως, τα σχόλια αφορούσαν μόνο την -για πρώτη φορά- επιβεβαίωση από κυβερνητικά χείλη, ότι μελετούν την εξίσωση των φόρων στο πετρέλαιο Θέρμανσης και κίνηση. Σημαντικό το θέμα, βέβαια, όμως εξίσου σημαντική ήταν μια κυνική παραδοχή του υφυπουργού ως προς ένα κομβικό θέμα των οικονομικών εξελίξεων, τον πληθωρισμό.

«Δεν σας κρύβω -είπε ο Σαχινίδης- ότι και για εμάς, αλλά πιστεύω και για την τρόικα, ήταν πολύ μεγάλη η έκπληξη, όταν διαπιστώσαμε ότι τελικά οι επιχειρήσεις περάσαν το σύνολο της αύξησης του ΦΠΑ στους καταναλωτές και δεν προστάθησαν στην περισσότερες απ' τις περιπτώσεις να απορροφήσουν ένα μέρος απ' αυτή την αύξηση». Εκπληκτός ο Οικονομέας από την ομολογία του Σαχινίδη, τον ρώτησε αν είναι τόσο αιθεροβάμω για να πιστεύει αυτό το πράγμα και τον άκουσε να απαντά στο ίδιο μοτίβο: «Περιμέναμε ότι σε συνθήκες περιορισμένης ζήτησης, προκειμένου οι επιχειρήσεις να κρατήσουν το μερίδιό τους μέσα στην αγορά ή προκειμένου να κρατήσουν τους πελάτες τους. Θα επεδίωκαν να απορροφήσουν ένα μέρος. Αποδεικνύεται τελικά ότι αυτό δεν το κάνουν οι επιχειρήσεις γιατί έχουν μία ολιγοπωλιακή -μονοπωλιακή δύναμη μέσα στην αγορά».

Στο επίσης εύλογο ερώτημα, γιατί το άφοσαν στην καλή διάθεση των εταιριών και δεν πήραν μέτρα, ο Σαχινίδης πέρασε στο αγαπημένο σπορ της πολιτικής πγεσίας του υπουργείου Οικονομικών, πετώντας το μπαλάκι στην Κατσέλη: «Αυτό θα μπορούσε να γίνει με πολύ αυστηρούς ελέγχους, στον τρόπο με τον οποίο διαθέτουν οι εταιρίες τα προϊόντα τους. Δηλαδή με ισχυροποίηση και αυστηροποίηση των ελέγχων, οι οποίοι πραγματοποιούνται και, βέβαιως, μέσα απ' την ισχυροποίηση της Επιτροπής Ανταγωνισμού».

Ολι αυτή τη τοποθέτηση, που ξεκινά από την «έκπληξη» και καταλήγει στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, είναι καθαρά υποκριτική. Είναι σκέτο παραμύθι. Ηξεραν πολύ καλά ότι οι φόροι με τους οποίους φόρτωσαν την κατανάλωση θα περνούσαν στις λιανικές τιμές. Αυτό γίνεται με όλα τα στοιχεία κόστους, γιατί να μη γίνει για τους φόρους; Γιατί να λειτουργήσει στη συγκεκριμένη περίπτωση ο ανταγωνισμός που δεν λειτουργεί σε όλες τις διακυμάνσεις των στοιχείων κόστους μέχρι